የመንጐሌ ጥሪ «ብዕር ንቀል!»

ይላል።

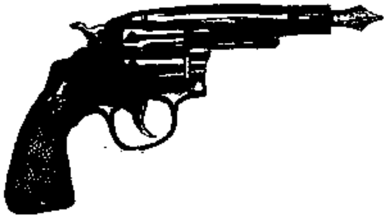

ኃይሉ (ገሞራው)

ፍንዳታ – ቁጥር 101

ስቶክሆልም — 1994

አ ዝ ማ ች

ፀርግዋ ካላዋጣ — በመንፈስ መታገል ፤

ነፍስን በመለወጥ — ጠባይ ማስተካከል ፤

ሌላ አማራጭ የለም — በስተቀር በአካል ፤

ሥጋን ጨፈላልቆ — ካልፈጠሩ አምባል፤

ስለዚህ የወረቀት — ትግሉ ይበቃል ፤

የመንነሴም ጥሪ — "ብዕር ንቀል!" ይላል፤

———XXXXXX———

ለ ዘ መ ኑ ት ግ ል

በመንፈስ (የነፍስ)

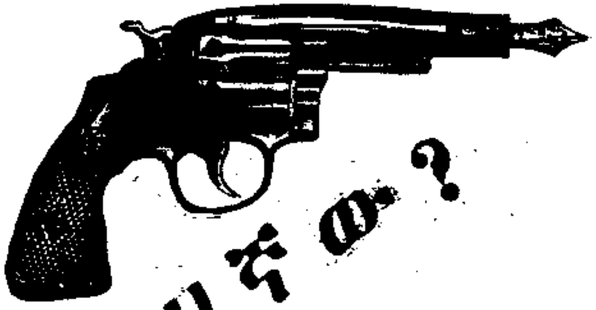

ይህኛው?

የሚያበጣብጠን — ቢሆን ድንቁርና ፤

የመንፈስ ትግል ነው — አጣቢው ግሙና !

ወይስ?

ለዘመኑ ትግል

ዘአካል (የሥጋ)

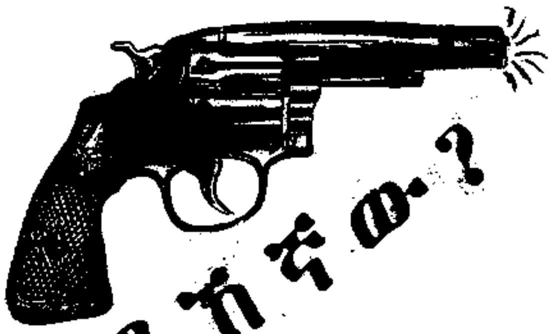

ይከፋው ?

የሚያከላክሰን ― ከሆነ ዕውቀት ፥

የሥጋ ትግል ነው ― የሚያነፃረው ሥርዓት !

ወይስ ?

መዘከርነቷ

ምድራዊ ትግል ፥ በመንፈስ ብቻ እንደማያመረታ ፥ ዘሬሁ ባለንበት ዘመን ፥ በተግባር ላስተማሩንና ፥ በተለይም ድንገት ለበረቀው አዲስ ክሥተት ተግንባር ቀደም ሆነው ምርኩዝ ወደሚሆኑቸውን ደጀው ለታገሉና በዚህም ሉዓላዊ ተግባራቸው ፥ ብሩህ አርዓያነታቸውን ላበረከቱን ለስመኖችን ኢትዮጵያ― ለባሕታውያን እምቱ ኢየሱስና ወልደ መስቀል ― ኢትዮጵያውያን ግሎባን አባቶች ፥ መጽሐፉቱ ለግጺ ጸረክትነት ቀርባቸዋለች ፤ መጽሐፉስ " ትንቱ ሉጁክው !"(ቀበተአችሁን እጥብቁ) ግለቱ ፥ ከመንፈሳዊው ትግል ባሻገር ፥ ሥጋዊ ትግልም እንዳለ ግመላከቱ ሳይሆን ይቀራልን ? እጅግ እናቱ ባለ መስቀል ፥ መርገጫ እግሩ ባለ ሾተል የሆነ መድሚያ የነበራቸው ፥ የኢ ደብሩ አባ ወልደ ግርያም "በገ መስቀል አባርከክ!፥ወልደ ሾተል እመግልክ !" እያሉ ያስጠነቅቁ እንደነበር ፥ ምንጊዜም የማረሳው ትዝታዬ ነው ፡፡ ስለሆም ፥ የእዚህ ሁለት ባሕታውያን ትግል ሕጋዊ መሆኑን እምናለሁ ፡፡

----------XXXXXX--------------

ለ ዘመኑ ትግል

የርስዎ ግላዊ ምርጫ የትኛው ነው ?

ፀጥባዉ ከሆነ — ድንቁርናም ዕውቀት ፥

የሥጋም የነፍስም — ትግል ነው መድኃኒት !

" አቅረብኩ ለከ እሳተ ወማየ ደይ እዴከ ኀበ ዘትፈቅድ ! "

እንዳለው ሳንቲካዊው መጽሐፍ

የዓለማችን መዋቅራዊ ባሕርይ ሆኖ፥ ያሉን አማራጮች እንደ እሳት ጡት መንታ ወይ ናቸው። የከረረ ወይም የረገበ ። በትግልም እ እንዲሁ መንታ አማራጮች አሉ ። ዘመንፈስ (የነፍስ) ወይም ዘሥጋ (የአካል) ። የመንበ ትግል ፊታውራሪው አዝማችም ሆነ ደጀኑ መካች ብዕር ነው ። የአካሉ ደግሞ ባሩድ ነው ። እንደሰው ፍጡርነት ደገኛው አማራጭ የመንፈስ ትግል ነው ። ያ ባይሆን ኖሮ፥ እንደ አውሬዎቹ ፍጡራን፥ መዋጊያ ቀንድ ወይም መጊጠሚ ጥፍር መርገጫ ሰኮና ማባረሪያ ጭራ . . . ወዘተ በኖረን ነበር።

ስለዚህም፥ በበኩሉ የምንጊዜውም አማራጭ የመጀመሪያው ዓይነት የመንፈስ ትግል ነው። በሰላ ብዕር ጠላትን ነድፎ መጣል እንደሚቻል ተሰ ቶዶም እምነቴም ነው ። ይሁን እንጅ ይህ የትግል ዘርፋዊ አማራጭ እማያዋጣና የማያመረቃ ከሆነና ብዙኃኑም ካላመኑበት ሌላውን መሞከር ግድ ይላል ። ይህች ግጥም ሁለቱንም የትግል አማራጭ ዘርፎች በማ መላከት፥ በመሠረታውያን ንድፈ ሐሳቦች ላይ ትሽከረከራለች። ውሳኔ መስጠቱ ግን የአንባብያን ብቻ እንደሆነ ትጠቁማለች ።

ከዚህ ቀደም ፥ ግጥም ደርድረው ያሳተሙ ደራስያን ሁሉ፥ ስ
ለ ግጥም አገጣጠም ስልትና ሥርዓታዊ ሕጎቹ ፥ እንዲሁም ስለ ጥንታዊ
አመጣጡና ዕድገቱ ታሪክ ፥ በዝርዝር የጻፉ በመሆናቸው ፡ እኔ እንደ
ገና በዚች ቁንጽል ዕትም ላይ በዚህ ጉዳይ ላይ ደግሜና መላልሼ በመ
ጻፍ ፥ አንባብያንን ማሰልቸት አልፈለግሁም ። የሚናረኝ አንዳች ምክ
ር ቢኖር ፥ በዚህ ርዕስ ላይ የጻፉ ደራስያን መጻሕፍትን ፈልገው እ
ንዲያነቡ ማስታወስ ብቻ ነው ። የዚህች ግጥም ዕምብርታዊ ሐሳብ፣በ
ዳዎ ፍልስፍና ላይ የተመሠረተ ነው ። የዓለማችን ኩነቶች በሙሉ በመ
ንታ ባሕርያት ላይ (ይን እና ያን - 阴 阳) የተመሠረቱ በመሆናቸ

ው ፥ ድርጊቶች ሁሉ የሚሰምሩት ፥ በሁለቱ አንድነት መቀናጀት ነው።
ጥሩ ምሳሌ የሚሆነን ፥ የኮረንቲ ኃይል ምንጭ ፥ፖስቲቭና ኔጋቲቭ
የሚባሉ ኃይላት ንጥሮች ኅብረታዊ ቅንጅት ላይ የተመሠረተና ፥ አንዱ
ያለሌላው መሥራት አለመቻሉ ነው ። ወይም ደግሞ፡ የወንዱና የሴቷ
ኅብረታዊ ቅንጅት ፥ ልጅን ያህል ጸጋዊ ውጤት ለማስገኘት መቻሉ ሌላ

ው ጥሩ ምሳሌና ማስረጃ ነው ። እንደዚህም ሁሉ፥በመንፈስ ኃይል
ብቻ ተማምኖ፥ በወረቀትና በብዕር ብቻ የሚታገለው የቀለም ሠራዊት፥የ
ትግሉ ግማሽ አካልና ሩብ መንገድ እንጅ፥ከሚመኘው ግብ ሊያደርሰው
እንደማይችል ለማስረዳት ፥ ይህች ግጥም ትሞክራለች ።ንባበ ቃል ያ
ለ ተግባር(Theory without Practice) ፋይዳቢስ እንደ
ሆነ ለማሳየት የተተኮሰ ሥንዜርታ ነው ። "በወረቀት ላይ የተሣለ አህ
ያ ሠርዶ አይግጥም!" እንደሚባለው ያለ ነው። እስከዚህ ድረስ ለማ
ስረዳት ከሞከርኩ፥ቀሪው ትችት ያንባብያን ይሆናል ጨና ይሰጥልኝ ።

፥ "ይን እና ያን" (ሴቱ እና ወንዱ) ወይም (+ እና −)...እንደማለት ።
በጥንታዊው የቻይናውያን ፍልስፍና "ይን እና ያን" (Yin & Yang 阴 阳)
የሁለት ጥንዶውያን የሥርዓት መሠረታዊ ኩነቶች መገለጫ ፍልስፍናዊ ግብ ነው ።
ከእነዚህ ጥንድ መርሖ ሐሳቦች አንደኛው "ይን" የአሉታዊና የአንስታዊ ባሕርይ
እንዳራዊ መገለጫ ሲሆን ፥ ሌላው ሁለተኛው ጥምር ባሕርያዊ መገለጫ ደግሞ ፥
የአወንታዊና ተባዕታዊ ተምሳሌያት የሆነው "ያን" የሚባለው ነው ። ይሄው
ፍልስፍና የተራቀቁ ቻይናውያን ሊቃውንት እንደሚሉት ከሆነ ፥ የነዚህ ጥምር
ባሕርያት ትግባርታዊ ተፅዕኖ ፥ በአጠ ነፍስ ኃይል በሚንቀሳቀሱ ፍጡራን
ሆነ ፥ በነፍስ አልባዎቹ ግዑዛን ምውት ነገሮች ላይ ፥ የትንቢታዊ ድጎረ
ግባቸውን አስቀድሞ የመወሰን ኃይል አላቸው ።
(In Chinese philosophy,the "Yin & Yang" are two
basic principles,one negative & feminin and one
positive masculine,whose interaction influences
the destinies of creatures & things).

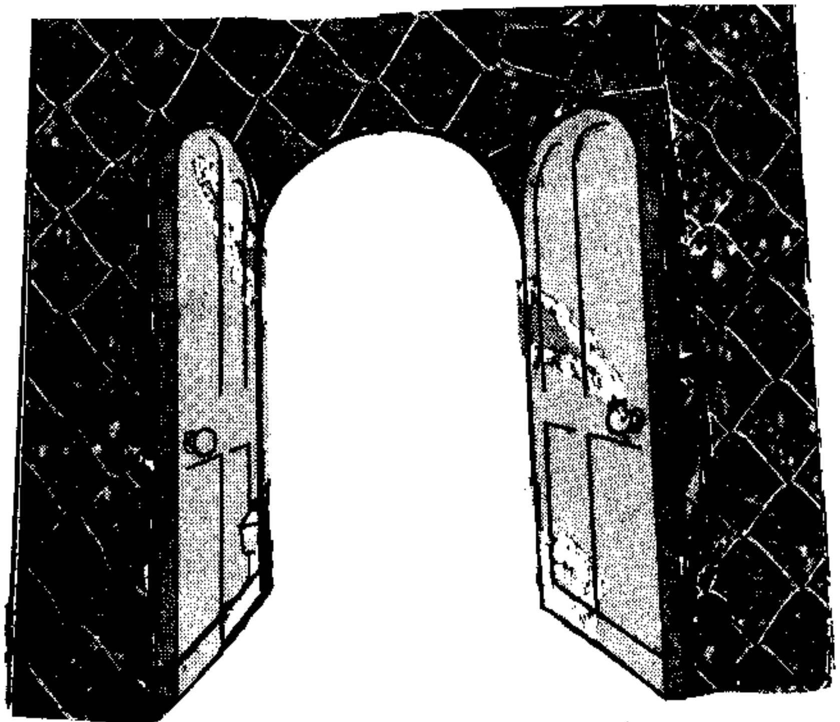

የመንጐሴ ጥሪ

«ብዕር ንቀል!» ይላል።

እንደርዳሪው አዝማች !

በርግጥ ካላዋጣ — በመንፈስ መታገል ፤
ነፍስን በመለወጥ — ጠባይ ማስተካከል ፤
ሌላ አማራጭ የለም — በስተቀር በአካል ፤
ሥጋን ጨፍላልቆ — ካልፈጠሩ አምሳል ፤
ስለዚህ የወረቀት — ትግሉ ይበቃል ፤
የመንጎሌም ጥሪ — "ብዕር ንቀል!" ይላል ።

---------XXXXXX---------

የመንጐሴ ጥሪ
«ብዕር ንቀል!» ይላል።

‹ ይሁኝ ውሉዱ — ወውሉደ ውሉዱ ፤
ወእጓልደ — ውሉዱ › ፤
ብለው ግለቢያውን — ሲያደርጉት ‹ ይደምሰስ › ፤
ያን ዘመን ነበረ — ሞት ብለው ሰዎች ፈጣሪ ክርስቶስ ፤
በሰተ-ሥቅለቱ — ያ ሁሉ እልቃሽ ሲያለቅስ ፤
ወጃፈያ መንጎሌ — ብዕር የተከለው ፤
ያልታሹን ደም ዕንባ — ቀለም ያደረገው ፤
ገድሉን ሥንክሣሩን — ሊጽገብ ያቀደው ፤
ብሶትን መከራን — ከነዝባዝንኬው ፤
ይደምሰስ ለማለት — ሐቅ ይዞ የቆመው !

በዚያ ዘመንና - በዛሬው መካከል ፤
ብዙ ትንግርት አልፏል - እየመጣ ሄዷል ፤
ለመጥመም ደግሞ - መንገድ አስተካክሏል ።

እኔና መንፈሴ - ነበርን አብረን የኖርን ፤
ነውጥም ሆነ ፃ ለውጥ - ሳይነካን ያዘገምን ።
ምን ነክቶብኝ ይሆን - ዘንድሮስ ጨከኗል ፤
ብዕር ንቀል ብሎ - ይጨቃጨቀኛል !!

‹ መንቀስ › እሚለኝ - ያረቡን ቃል ይዞ ፤
ለምን እንደሆነ - መሠረት ወዝውዞ ፤
ይሆን ወይ ምናልባት - ቂም በቀል አርግዞ ፤
ብዕሬን እንድጥል - ነዝንዞ ነዝንዞ ፤
አላስቀምጥ ያለኝ - መንፈሴ አናውዞ ።
ድሮ እንኳ ባውሉ - ያስነድፈኝ ነበር ፤
መርዘኛ እያሰኘ - ባልመረዝኩት ነገር !

ወትሮማ ጠብሰኛል - ከዚህ ከዚያ አጋፍጦ ፤
መርፌ እያሰወጋ - ሲያስጥር በመረንጦ ።
ሲያስጠፍር ሲያሳግር - እንደእንቦጭ ጥጄ ፤
እንደኖረ ያውቃል - ሲያስመዝዝም ሳንጃ !
ያን ሁሉ ቢያደርግም - አብረን ተቻችለን ፤
ኖረናል ባንድነት - ደባል ዓመንት ሆነን ፤

እንኳን በሀገር ውስጥ - ከውጭም ተሰደን !
ዘንድሮ ግን መንፈሴ - አለቅጥ ገንግኗል ፤
‹ ብዕር ንቀል › ብሎ - በሬታው ተማግኗል ።

በርግጥ ካለጣ - በመንፈስ መታገል ፤
ነፍስን በመለወጥ - ጠባይ ማስተካከል ፤
ሌላ አማራጭ የለም - በስተቀር በአካል ፤
ሥጋን ጨፈላልቆ - ካልፈጠሩ አምሳል ፤
ስለዚህ የወረቀት - ትግሉ ይበቃል ፤
የመንፈሴም ጥሪ - "ብዕር ንቀል!" ይላል

---------XXXXXX---------

መንፈሱ በሬይ - ይጮሃል ዘንድሮ ፤
የወትሮውን ድምፁን - ቀይሮና አጭሮ ።
‹ መነተት ደክሞኛል - መሳብ ሰልችቶኛል ፤
ጓንታዬ እንዲቀለው - ሁልጊዜ ይመኛል ፤
ስለዚህ ቀይረው - መግፊያውን በቅርፁ ፤
ይዘቱን እንዲያዥር - በገቢር እንዲገልፁ ፤
ግሬኛ መጎሉን - አውልቅና ቀይር ፤
ቅትርቱ ግንቶው - ጥልርና ቀንበር ፤

    ማሰሪያ ጠፍሩን – አርጌውን ድግር ፥
    ባዲስ ወልክ አቀናጅ – ለርሻ እንዳያስቸግር ።
የሚጠብቀው ይግፀቅ – ነባሩ ይታረቅ ፥
እጀታ ወገሉም – ይተኮስ ያብረቅርቅ ፥
ለተወልካችም ነዶን – ወበቱን ያስደንቅ ።
    በመናውም አንፃር – ሄደህ ከፋብሪካ ፥
    ግዛት በምርነት – በሆዱ እንዲረካ ፥
    ሠርዶውን ቀይረህ – ተካለት ፋርሽካ ፥
    ከወትሮው አምርቶት – አካሉ እንዲያወካ !
የወገሉ ታታ – በምርነት ይቀናጅ ፥
አረምና እንክርዳድ – ለያይቶ እንዲፈረጅ ።
    ይዛል በንፅፅር – ወንዛሌ ብዕር ያኘ ፥
    ግብረ ገራሕት አርሶ – አረሞችን ወራኘ ።
ነገር በምግሌ – እንደሆነም አውቆ ፥
ሲያስተምር ማሳያ – ያቀርባል ወራርቶ ፥
በሐሳብ ማዛወድ – ስለሚያምን አጥብቆ ።
    ወንዛሌ ወናሩ – እንዲያ ሲወነጋል ፥
    ነበረ ለመጥረግ – የከፋትን ወግል ፥
    ብዕሩን አጥምዶ – የባጀው ሲታገል ።
እኔም ከሱ ጋራ – ስቆፍር የኖርኩት ፥

ነበረ ለማጥፋት – የተንኮሉን ከፋት ።
    እያንዳንዱ ወገን – የክፋት ባለንዓ ፥
    ይመስለኝ ነበር – የግሉን ቢወዓ ፥
    ባለበት ግዴታ – በየራሱ ፅዓ ፥
    ማኅበረ ሰቡን – ዋጋ ባያስዓ ፥
    ወገኑን ቢደግፍ – በጠላት ቢቆዓ ፥
    የያቅወን በሬው – የግሉን ቢታዓ ፥
    ፅምነቱ ነበረ – ያገሬችን ዓዓ ፥
    ከምር ተወንገሎ – ወድረኛ የሚያዓ ።
ባለ ብዕር ቢጮር – በብዕር ግረኛ ፥
ዕምነቱ ነበረ – በወጊልፍት አርሻ ፥
ድሎችን የሚያወርት – እንደግሉ ድርሻ ።
    ዛሬ እንደግየው – ባለኝ ተወክሮ ፥
    ምንም አልለየደ – በብዕር ተጮሮ ፥
    ችግርን ለማጥፋት – ከድልሉ ቆንጥሮ ።
፲ ጊዜ በብዕር – ቢታረስ ወረቀት ፥
አልቻለም አውልቶ – ችግርን ግራቶት ፥
ተንኮለኛን አርዶ – ከንድጓድ ለመከተት ፥
ክፋትን ፀቅሶ – አፈርደም ማስተፋት ።

ከዚያ ሁሉ መግር – ከዚያ ሁሉ ቀለም ፥
መብላቷን ተረዳሁ – ብናኝ ሆኑ ዘደም ፥
ናትና ሐቀኛ – በዛሬው ወቅ ንለም ።

መንፈስ በመግረክ – ካላስገበረ ንካል ፥
ምንም ቱይላ አልሠሩም – የወረቀት ትግል ፥
ስለዚህ ቀይር – ዘዴውን ሊያገኝል ፥
አለመትርው ጠባይ – ፊልሳ "ወድር!" ሊል
የመንገሱ ዋሬ – "ብዕር ንቀል!" ይላል ።

------XXXXXX------

ለትዝታ ያሀል – ትላንትን ብታዘብ ፥
የዛሬ ጅል ናፎል – ከልል የቆመ ዘብ ፥
ብርሃን እንዳይመጣ – ኬላ ልዩ ገዳብ ፥
በጭለማ ሊያኖር – ፀሐይን የሚሰድብ ።
የትላንቷ ዝምብር – ከዳመና ከኑም ፥
ስትታገል ነበር – ጭለማን ለማወደም ፥
ጭጋግን ብታመልጥ – ውርዉን አልቻለችም ፥

እንደዚያም ሆኖና – ዛሬ አልታየችም ።
እኔም እንደዝምብር – ከዛሬ ደርሼ ፥
ማምረት እወኝ ነበር – እንዳቅሜ አርሼ ፥
ትላንት ዓለኝ እንጅ – መንገል ተንተርሼ ።
ስጭር ናሬ ነበር – በወረቀት ማሳ ፥
ዘርቼ ለማምረት – የውቀት ፋልማሳ ።
ስፍቅ ናሬ ነበር – የወረቀት ደረት ፥
አብለዉልዌ መስሎኝ – የውቀት መስታዎት ።
አርሻ ውዬ ነበር – ለማምረት ገቢና ፥
አረም ጭጠው እንጅ – ኮትኳች ሰው አጣና ።
ባንድነት ጠምጄ – መንገል ከብዕር ጋር ፥
ዕውቀትን ለመገረት – ተመኝቼ ነበር ።
ሠራዊት ብዕር – እንደኔ ከሆነ ፥
ይዘቀዛል መግር – መስኗል የመከነ ፥
ጀሉቱዊ ምርትህ – ዘርማጥ የሚወን፥
ውጤት አልባ ትግል – ሆኗል የባከነ ።
ደራሲ ገበሬ – ቀንበርህን ፍታ ፥
ብዕር አዋጥዋም – ለመሆን ወከታ ፥
ዕውቀት አምርቶ – ከቱትን ሊገታ ፥
ድንቁርናን ገጭቶ – አልቻለም ሊመታ ።

እኔን ያዝለፍልፈኝ !

[illegible]

---------XXXXXX---------

«ብዕር ንቀል!» ይላል።

ትትርቱ መገሉ – ብዕርህ ግረኛው ፥
ምርቱ ካላረከ – መጣጣሩ ይብቃው ፥
ቀንበሩን ፈታተህ – መደዱር ልቀቀው ፥
የዚያ ብናኝ ትግብርት – ነውና መፍትሔው ፥
በወረቀት ግባ – ግምረት ለተሳነው ።

የኔግ መንኳሌ – ባባለሌው ጥሬ ፥
ብዕር ንቀል ይላል – አልሠራም ቲአሬ ፥
ተግባር ነው ይለኛል – ሥርዓት አስከባሪ ።

መንፈስ በመግረክ – ካላስገበረ ኀካል ፥
ምንም ቱይዳ አልሠራም – የወረቀት ትግል ፥
ስለዚህ ቀይሮ – ዘዴውን ሊያቫሽል ፥
አለመትርው ጠባይ – ፈልጎ "ወድር!" ሊል
የመንኳሌ ጥሬ – "ብዕር ንቀል!" ይላል ።

------XXXXXX------

ይመስለኝ ነበረ – በሳይገሉ እንነገር ፥
ቲአሬ በተግባር – ቀድሞ የሚጀምር ።

ቀይረው ይለኛል - የመንግሥቱን ግፍ ፥
ጠባብ በሚያሰኙ - ጥይት መሳይ አክናፍ ።
ንቀለው ይለኛል - መንግሥቱ ጠኖት ግታ ፥
በሌላ እንዲተካ - በሌለው ይሉኝታ ፥
ጊዳግ እንዳግር - ጠባብ በሚወታ ።
ጥራል ፍልስፍና - ሕገ አመክንዮ ፥
ጥተዋል ተብለው - ወርደው ቀራንዮ ፥
በተቀበሩበት - በዚህ በኛ ዘመን ፥
የብዕር መዷጠጥ - አቋዋጣም ሊያድን ፥
ሊከልል አልቻለም - የጥሕ ንፁሀንን ፥
ሐቂ ሐሞት ፈሶ - ለሐጭ ጥልፋት ልብን ።
ኢሰብዓዊ ሆኖ - የሥልጣናት ወንበር ፥
ሰውን ካስቸገረ - እያስወጣ ካገር ፥
ወይም አሳሰቀምጥ - ካለ እምነ በዘር ፥
ሌላ አማራጭ የለም - ከመጋተር በቀር ።
ስለዚህ ይለኛል - ከጹር ነፋም ግባ ፥
ብታት ፍፁምነት - ካለው ከጥልድባ ፥
ለማዳን እንዲቻል - የሕይወት ቀዘባ ፥
በሥታይ ላይ ያለን - የወገን እበባ ።
የመንግሥቱ ጥሪ - ‹ብዕር ንቀል!› ይላል ፥

በ ሥ ቁ ረ ት - ወ ር ፍ ፅ !

(ግዙፉን በጠባብ ሽንቁር - እንደማለት)

"ሀብታም ሰማይ ቤት ሁስተ - ግባባት መጥበር ፥
ግዙፉን ግመል - በመርፌዋ ሽንቁር ፥
ማሳለፍ ይቀላል" - ወንጌል ብሎ ነበር ።
እንደዚሁም ሁሉ - ሕዝብ ሊተዳደን ፥
"ዘሬዎች ሽንቁር - ግባ ብሎ ግፈን ፥
ከቀ እግዚአብሔል ነው - ንየር እንደመሄን ፥
ወይም ማስተያቀፍ - እሳትና ውሃን ።
ጠባብ ነው እያሉ - ብለዉ ብትነግረው ፥
ግመሉን በመርፌ - ማሾለክ ለማሰው ፥
መቀበል ተስኖት - የከርሆን ባይሰማው ፥
ከመግቢት በበተቀር - ሌላ ምን ሀይ አለው ?
ጠባብ ነው እያነገሰም - ወደን አማርያል ፥
በትለው ካለሰማ - የወገሁ ንባል ፥
እየፈረኘ ካለ - የምትወክሬውን ቃል ፥
ሆምን ጆርው ሰምቶ - ሐቂዉን ሊቀበል ፥
እንደው ድከም ብሎ - ካተያከት ይቀላል ።
እኩል ዋልጽ ሆኖ - የተፈጠረን ሰው ፥
ዘትና ከፍ ማድረግ - እምከም አልመደው ፥
በመርፌዋ ሽንቁር - እሌሉ ማለት ነው ፥
ግዙፉን ግመል - ወንጌል እንዳለው ።
ዜረኝን ዘዘቃው - ከማስተማር አልፎ ፥
አልቀወ ካለ - ንቀና አክርር ፥
ሊያስለልግ ይቻን ወዴ - ዜረኝን ለማጥት ፥
ጦር ጋሻ እንግዶ - ድርጊቱን መወከት !
በለን አመክንዮ - ካልተፈታ ችግር፥
ሊያስለልግ ነው እንዴ - በቀወጥ መጥበር?

በምትኩም ትከል — ድምፅ ያለው ልዩ አካል ፤
ትውልድ እንዲታደግ — ግዳጅም እንዲቻል ።
ገላም ሂድ ይለኛል — ወርቅ ሽፍት ወገን ፤
ብዕርህን ንቀለህ — ባሩዱን ድኝ ታጠን ፤
ከወንጌልህ ጋራም — ተንገራደድ በደን ፤
ከንቡ ከዛዝግው — ቅስም መጠዝጠዝን ።
የግንም ጥያጄዋ — ሲጥዋጥጥብህ ፤
ንፍዋው ነፍጠኛ — እያለ ሲሰድብህ ፤
አሬ ከቶ እንደምን — እንዴትስ አስቻለህ !
አውሬውን ተከና — አውሬ ለሆነ ሰው ፤
እንደሱው ካልሆኑ — ሌላም አይመልሰው ።
ስለዚህ ይሆናል — ብዕር ንቀል ብሎ ፤
ወንጌሌ አሬ እጊለው — ሊያስገባኝ ጠቅሎ ፤
ከግካው ከፉሩ — ካልበት ገመሎ ፤
ነብርና እንበሳው — ታናናሹን ገድሎ ፤
አውሬነት ሊያስተምረኝ — በጭከና አስምሎ ።
መጨከን ለመግደል — ለመግደል መጨከን ፤
ያስተምራል ይለኛል — ወንጌሉ ለማስካን ፤
ሊያገባኝ ፈልጎ — ለማስገባት ከደን ።
ምንስ ጨካኝ ቢሆን — ምንስ ይሉኝታ ቢስ ፤

እንዴት ጨክን ይላል — እንዴት በሰው ተኩስ !
ጥሩሽ አይገባኝም — ይህ ነይነቱ ቋንቋ ፤
ባሩድ አጥስ የሚል — ድኝ ከድኝ እንቋቋ ፤
ሌላውም እንዲቀምስ — የችግር አረንቋ ፤
በራሱ እንዲግር — እንዳለችው ሊቋ ፤
‹ጹር ገብቶ ይዛለል — እንደዚያች ሚዳቋ ።›
ኢሰብነዊ ሆኖ — በዘረኛነቱ ፤
ራሱ ባወዋው — በገዛ ጥፋቱ ፤
ወሰሉን የሚንቅ — የከንቱዎች ከንቱ ፤
ምን ምሕረት ያዋጥል — ቢፈረድ ለሞቱ ፤
የምን ርኅራኄ — ለዚያ ወሳይ ገልቱ ፤
ወገኑን ሀገሩን — ቸብቻቢ ለብርቱ ።
ወንጌሉ ወዳፊያ — በትፅግሥት መቀወጥ ፤
ያ ብዕሩ ሾሎ — በቀለም ሲግግጥ ፤
ወረቀት አስታኮ — ፪ ቲአሬ ሲግጥ ፤
እንደጥርሳም ጉንዳን — ሁሉን ሲቆነጥጥ ፤
ቱሐን ቅግል ሆኖ — የሰንቱን ደም ሲወጥ ፤
ነብር ነኝ እያለ — ንፁሐን ሲቧጥጥ ፤
አልቻለም ወንጌሉ — ዝም ብሎ መቀወጥ ፤
ተባይ ሆኖ ብዕር — እንደአጁሬ ምስጥ ፤

ውስጥ ውስጡን — መዝሙሩ እያንከ ሲወጥ ፥

ስለዚህ ይመስላል — ነቅለህ ጣለው የሚል ፥

ተባባውን ብዕር — ያልቻለን መታገል ፥

ቴአሬ እያለ — የናረን ሲያባብል ።

ስለዚህ ይመስላል — ‹ንቀል!› የሚል ጥሪ ፥

ባዋጅ ባደባባይ — የሆነ ነጋሪ ።

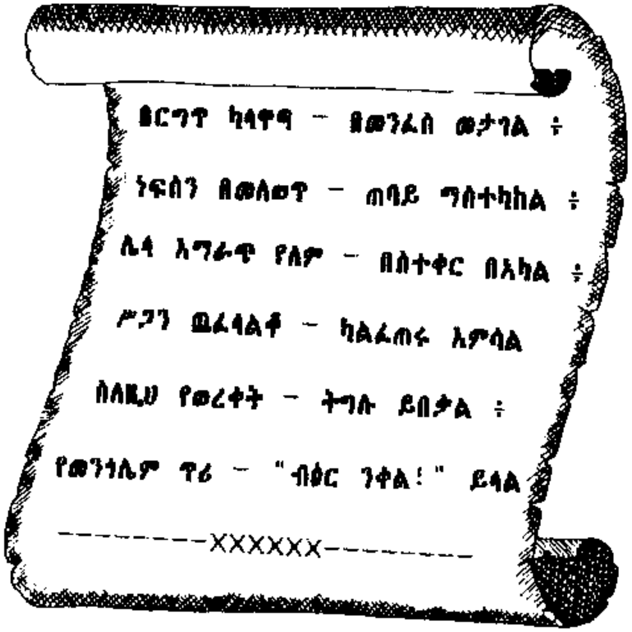

የብዕሬ ጥሪ — ብዕር ‹ንቀል› ብሎ ፥

ሌላ ‹ትከል› ይላል — በቃል ሊላን ምሎ ፥

በድርጎ ላይቀጥል — የወሰነ መስሎ ።

ፍሬንና ታታ — በሥርዓት እንዲያበጅ ፥

እንዳስፈላጊነቱም — መወሬያ እንዲያደርጅ ፥

ይመክራል ያስተምራል — ለብዕረኛው ወዳጅ ።

ወልውለህ ጠራርገህ — የመንጎሌን አካል ፥

ፅፍራን ቀለም ቀብው — ውጫዊው እንዲወስል ፥

ሡራዊት ራግ — የአዶናይ አምሳል ፥

ወናፍስትን አጥፌ — ሆና እንዲያገለግል ።

ቀለሙን ቀይረህ — ቀይ አድርገህ ጻፈው ፥

በነጩ ወረቀት ላይ — እሱ ነው የሚያምረው ።

እያነባህ ጻፈው — በነጩ ብራና ፥

በሱ ነው የሚያምረው — እንደታየው አምና ፥

ጥቁሩ ወረቀት — አልይዝ ብሏልና ።

በሥርዓት ተቀይዶ — የሚቆጋን ወንጌል ፥

ማንም አይችለውም — አንጣጥር ሲቀምል ፥

የተበየን ራስ — ላጭቶ ሲያስተካክል ።

ቢለቡት እንደቀበት — ቢወረውርም ጦር ፥

ወረቀት ላይ ሆነ — ውይም እዚያ ወንደር ፥

ይሆናል ይለኛል — የማያደራድር ፥

ግብ ግቡን ነጥዎ — ከከፋት ሴራ ጋር ፥

ለሐቀኛ ነገግ — ታጥቆ ሲያነጣጥር ።

ድምፅ የለሹን ኅይነት — ኩሽታ አልባ ድግን ፥

አድርገው ይለኛል — መነኩሴ እንዳይመክን ፤
ወረቀቱን ሲጥር — ውስጥ ውስጡን እንዲያፍን ።
አስተካክሎ እንዲጥር — አቀናጅቶ በሕግ ፤
ሠራዊት ሹራን — በሥርዓት እንዲጠርግ ።
ለነፍስ ብቻ መከተብ — ምንም አላጥቅም ፤
ለመንፈስ መግባር — ባለቤን አልቀባም ፤
ለኅሊና መጸፍ — ውጤት አላመጣም ፤
ሥጋን እንጂ እንግዲህ — ከገባበት ገብቶ ፤
አባርሮ መግረፉ — ደፋር ልቡ አግኝቶ ።
ለሥጋ እንጂ እንግዲህ — ጥጋ ፅሑፉን መስጠት ፤
እንዲያገኝ መግባር — ተገቢውን ቅጣት ።
ለሌውግ መግር — ምንም ትርጉም አጥቷል ፤
ቀለም ከወረቀት ጋር — ሲያባክን ሰንብቷል ።
የወረቀት ነብር — እየሆነ ድመት ፤
ካይጦች በስተቀር — አልጊጠጠም ከፋት ።
የወረቀት ነብር — እየሆነ ፍየል ፤
ከቅጠል በስተቀር — አልበጠሰም አወል ።
የብራና አንበሳ — እየሆነ አህያ ፤
ከሠርዶ በስተቀር — አልነቀለም ቃሪያ ።
የወረቀት አነር — እየሆነ አይጥ ፤
አልቻለም ለማረም — የተንኮልን ማገጥ ።
ታዲያ ምን ይጠቅማል — ፲ ጊዜ ወረቀት ቢያክ ፤
ጠራርጎ ካልጣለ — ፎብያ ማንያክ ፤
ያ ብዕር አጅሬ — ቢያሳምር አስካክ ፤
ከመንኅሉ ግፍ ላይ — ተገትሮ ቢውብክ ፤
ግራ ነኝ እያለ — ቢያቅራራ ቢጓክክ ።
ስለዚህ ይለኛል — የሰለቸው መንኅል ፤
እንዲያ ካለው ብዕር — ነቅለህ ተገላገል ፤
ጥይት የሆነ እካል — በምትኩም ትከል ።

በርግጥ ካላጥቃ — በመንፈስ መታገል ፤
ነፍስን በመለወጥ — ጠባይ ማስተካከል ፤
ሌላ አማራጭ የለም — በስተቀር በአካል ፤
ሥጋን ዉፈላልቶ — ካልፈጠሩ አምሳል፤
ስለዚህ የወረቀት — ትግሉ ይበቃል ፤
የመንኅሉም ጥሪ — "ብዕር ንቀል!" ይላል
------XXXXXX------

ይለኛል ካንጀቱ — የብዕር መንኅሉ ፤

ስታውቅ ምኝ አትሁን — እያታለህ ሙሌ ፤
ወረቀት ላይ መጣር — በብዕርህ ሁሉ ፤
ብቻውን አይበቃም — ለነገለመሌ ።

እንዲያ ጥር ጥር — ሕይወቱን በሙሉ ፤
ውጤት ካላሳየ — ከብዙው ከሌሉ ፤
ከቶ ምን ይጠቅማል — ብዕሩ መንሳቱ ።

በሚሰጠው ትምህርት — ካልሰጠ በረከት ፤
ምንድነው ትርጉሙ — መጣር በወረቀት ።

ካላስተካከለ — ጉዴሉን ከዶርቢ ፤
ሲላግን ከጋላ — ወመቴን ከመንጌ ፤
ከቶ ምን ይጠቅማል — መጣሩ ሁልጊዜ ።

ካላስከበረ እኩል — እንጨን ከትግሬ ፤
ጉራጌን ከአፋር — ቀቱን ከጎንደሬ ፤
ወላሞን ከብሌን — ጎጃሜን ካደሬ ፤
ከቶ ምን ፋይዳ አለው — መጣሩ ብዕሬ ፤
ብዕር በሬ አይደል — አያወርትም ፍሬ ።

ወይም በሬ አይደለም — ማጥር አያወርት ፤
ወይም ሠንጋ ሆኖ — ሥጋው አያስደስትም።

በሚጥረው ቃሉ — ውሕደት ካልፈጠረ ፤
ወንደሩን ከእምባ — ካላስተባበረ ፤

ንፃምና ደብሩን — በአንድ ካላኖረ ፤
ሰፈር አገናኝቶ — ሰው ካላፈቀረ ፤
ብዕር ብቻ ቢጥር — ምኑ ምን አገረ !!

ብዕር ስለት ካጣ — ዶልዱም ቢደንዝ ፤
ለሰላሳውን መንፈስ — ቢሳነው መገዝገዝ ፤
ምን እግራቂ አለው — በስተቀር ከግዝዝ ፤
ለዚያ ለመንጉሴ — ለኖረው ሲተክዝ ፤

መንፈስ በመግረክ — ካላስገበረ ነካል ፤
ምንም ፋይዳ አልሠራም — የወረቀት ትግል፤
ስለዚህ ቀይሮ — ጸዴውን ሊያቀኝል ፤
አለመትርው ጠባይ — ፈልጎ "ወድር!" ሊል
የመንጉሴ ጥሪ — "ብዕር ንቀል!" ይላል ።

-------XXXXXX-------

‹ነቅለህ ጣል !› ከማለት — ሌላ ምን ሊኖረው ።
መኖረድ አይቻልም — በመንጉሴ ነገር ፤
እግራቂ የሌለው — ነውና ባይተዋር ፤

ትልቅ ከመጠምጠም – ትንሽ ተግባር ይቅደም !

ደህኛው አባባል – መሠረተ ምንጩ ፥
ካስመሳዮች ነበር – ጥራዝ ከሚነዙ ፥
ነጠቅ ነጠቅ አርገው – ዕውቀት ከሚቀዉ ።
ከነመጠሪያቸው – የወረሱት ቅጽል ፥
"ጥራዝ ነጠቅ" ነበር – በተችዎች ብሒል ።
ብዙ ሳይማሩ – ትልቅ ጠምጣሚዎች ፥
በማስመሰላቸው – ናቸው አደገኞች ።
ነገር ጠምጣሚዎች – ብዙ ደራስያን ፥
ተችዎች እሳቸም – በግብር እንዲያሳዩን ፥
የሚጽፉትንና – የሚናገሩትን !
ስለዚህም ነበር – "ብዙ ከመጠምጠም" ፥
የተባለላቸው – "ትንሽ ተግባር ይቅደም!" ።
አዎን ! ትንሹም ትልቁም – የሞራል ሠራዊት ፥
ለምን ምግባር ነው – ወዉነት ያለበት ።
የሞራል ሕጉ – የሚለመልመው ፥
በተግባር በገቢር – ሲገለጽ ብቻ ነው ።
የኢቲክ ትምህርት – የሚወጣው ወረቀ ፥
በተግባር ሲውል ነው – ከምንባቡ ይልቅ ።
ሞራል እንደ ሥጋ – ተምሳሌት ቢሰጠው ፥
ተግባር አጥንቱ – የነፍሱ ያህል ነው ።
በቃል ከሚዉነት – በልብ ከሚራራ ፥
እጅግ ይመረጣል – ድርጊታዊ ሥራ ።
ይሻለው ነበረ – ለሚራራለት ሰው ፥
በረሀብ ተደፍ – ጠኔ ለሚያጠቃው ፥
በቃል ከሚቀባው – በዳቦ ቢፈልጠው ።

ብዕሩን ‹ነቅለህ ጣል!› – ከማለት በስተቀር ።
ሲያባባል ነበረ – የኖረው ዕድሜውን ፥
መጣሩ ቢያወጣ – የተቻለውን ቀን ።
እንደበለታም ጦር – በስቶና ሠርጉዶ ፥
ካልገባ መንፈስ ውስጥ – ሠርስሮ በርግዶ ፥
ምኑን ብዕር ሆነ – ሲኖር ቢኖር ግልዶ ።
እንደበለታም ሠይፍ – ካልገባ ሰንጥቆ ፥
ከርጥብ ኅሊና ውስጥ – ካልከነፈ ወጥቆ ፥
ምኑን ብዕር ሆነ – ይቅር እንጂ ወላቆ ።
እንደባሕር ማዕበል – ካላተራመሰ ፥
ልቦናን በጥበብ – እሹቶ ካልዳበሰ ፥
ኅሊናን ቀባብቶ – ውስጡን ካላለሰ ፥
ምን ይባላል ብዕር – አንጀት ካላረሰ ።
እንደአውሎ ነፋስም – ጠርጎ ካላጋዉ ፥
አዕምሮን ሽምና – ትክክል ካልቋጨ ፥
ድንቁርና አጅሬን – ሠልቶ ካልፈጨ ፥
ምኑን ብዕር ሆነ – ክፋትን ካልቀጨ ፥
መታትር ከታትሮ – በጥርሱ ካልነጨ ፥
ሠራዊተ ዕኩይን – ወንጋጋው ካልፈጨ ።
እንደሰደድ ዕሳት – እጥሶ እጥሶ ፥

ካላቀማጠለ — ቀላልቶ አምሉ ÷
ወይም ካላጠባ — መራራውን ክሱ ÷
እንዲያሽር እንዲያድን — ከደዌ ፈውሱ ÷
ምኑን ብዕር ሆነ — ከሆነ ላንቁሉ !!!

ፀሮ ካልነደፈ — እንደንብ እንደተርብ ÷
ወይም እንደሚዝግ — ሳይጠዝጥዝ በደንብ ÷
ዘረኛ ወርዘኛን — በንቡጥ ሳይቀነድብ ÷
ምኑን ብዕር ሆነ — ቢጥር ጂሆች ነጥብ ።

በእፍጸፈ ሰግይ — በተሰጠው ድሮ ÷
የሕግ ልዕልናን — እንዲያስከብር ወከሮ ÷
ሁሉ ሰው መሆኑን — እኩል በተፈጥሮ ÷
ወመቴው ጉዳዩው — ከፍትሕ ግንባር ጓሮ ÷
ትክክል መሆኑን — እንዳሁያ ጀሮ ÷
ምን ፋይዳ ሊኖረው — ካልገረከ አስተምሮ ።

ነምዶች ቢተክሉ — እወታርም ቢወጠር ÷
ካሰግ ተቸክሎ — ቢደነፍ በቅርቃር ÷
የብዕሩ ድንኳን — ፍንትው ፏ ቢል በምድር ÷
ከቶ ምን ያደርጋል — ካልነተረ ወከር ÷
ሐቅና ዕውነታ — የሚያገዘፍ በተግባር ÷
ግሳየት ካልቻለ — የብዕሩ ወጣር !!!

እስንካሽ ብዕሬ!

ብዕር በሚያስከትለው ወዘን ፡ ብዕረኛ ሁሉ ሥቃይ አበሳውን እንደሚበላ ወርቃ ወርቅ የሆኑ ግራኪ ናሙናዎች አሉኝ ፡ ተግባራዊው የ"ነካል ትግል" በባሕርዩ የለ የለት ነው ። በእንግሩ ወንፈሳዊው የብዕር ትግል ግን እጥጂና ብሕይወት ኪደት ውስጥ ቀስ ብቀስ እያወሰኳ የሚያኙክ በመሆኑ፥ ልክፍናው ቶሎ አይለቅም ። የበኩሉ ን አሰቂኝ የሆኑ የየአጋጣሚ ምሳሌዎች ጥቂቶን ልጥቀስ ፡ አጋጣሚዎቹን እዚህ ላይ ብልጥ ማድረጌ፡ ብዕራዊውም የወንፈስ ትግል እንደተግባራዊው የነኳል ትጥቃዊ ትግል ሁሉ ፡ ማኖቆር ብቻ ሳይሆን የሚያጋጥም መሆኑን ለመጠቆም ነው ።

አንድ የቅርብ ወዳጄ የሆነ የበደቅ ባልደረባዬ ፥ ቅኔ የማቶወቃ ባሕልና ክሒል ስላለው ፡ ባገኘኝ ቁጥር ፡ በተዘወተረ ልማዳዊ ጥያቄው"ሰሞኑን የጻፍከው ቅኔ እንዳለህ አሰማኝ'' ይለኛል ። ብዙውን ጊዜ እንዳየሁለት ከሆነ፡ አዳዲስ ቅኔ ና ግጥም ስሰማው ፣ የፈረንጁ ሀገር ኑሮ ካሳደረበት ድብርት፥ ለጊዜውም ቢሆን ይለቀውና ይፈነድቃል ። ታዲያ በአንደኛው ዕለት በዚያ የቀየ ልምዱ ወሠረት ፥ ቅ ኔ እንዳሰማው ስለጠየቀኝ ፡ ተከታዩን ቅኔ አሰማሁት ፡

"ምሌው ያገሬ ልጅ — ወቸ ወላ ያሟል ?
እንጀራውን ሊያዋ — ኩሰኩሱን ይውሟል!"ቅኔውን እንደሰማ ሊወረ ምርና ሲያጣጥም ትንሽ ቆይቶ "አልነባኝም እስ ፡ እንዲያውነው ሌላ ጨወርኩለት ፡
"ብሌው ያገሬ ልጅ — ወቸ ዘዴ ያሟል ?
ልምዱን ቡና ሲያቀ — ካካውን ይጠጣል!"ትንሽ ቆየና ጠጠረብኝ አስ ምናልባት ያላለት ይሆናል በሚል ግምት ፡ ትንሽ አሰቀቀሁለት ።
"በነጋ ዘጠቦ — በየቀኑ ግምኝ ፡
ዶሮ ወገ እሌባ — የለመደ ጉርሻ ፡
ብድሎት የኖረ — ቀብራራው እፄኛ ፡
ከአውሮፓ ወገቶ — በገላዳ ዕደል ፡
እንጀራ ፍትፍቱ — ከሌለበት ክልል ፡
ሌላ አማራጭ ሊያጣ — ኩስኩሱን ይውሟል !
ቡናም ማግኘት ሳይችል — ካካውን ይጠጣል!"አሁንስ አልኩት?
ሕልጥ አልበትና ምራቁን ሊዋጥ ብኝ ታጠጠ ፡ ሰድብም ከጂለው ፡ ወያ ሰሞን የገም ሌላው ባልደረባ ዘወሰል ፍላጎቱ ጥያቄ ቢቀርበኝ ተከታዩን ተራ ግጥም አሰማሁት ፡
"ዘንድሮ ምን ነካው — ያገር ቤት ሚኖሚ ?
ማያወኩን ተወው — እውሮፓ ሲወጣ!
ታዉ ሰው የለም — ብዛቶ አትንኩ ፥
እርሰበርሱ ሲዋን — ከልንኳው ከላፉ ፥
ወተደጉ አልተወም — ሚኖሚ ተኳፉ!"ወገኖችህን ማለትህ ነው?"ሲል በእግዞ ጠለ ኝና አኩርፎኝ ስነበተ ። ሌላው የበውኑ ወዳት ደግሞ"እናንተ ሽሎች ነገሮች ናችሁ" ብሎ ስወንቾቹ ሊያዋው አገኘኝ ፡
"እያደርገው የለ — ዘውን ከህሊው ፡
ለጊዜውም ቢሆን — እስኪያልፍ ዘለግው ፡
ዐጅ ዉር እግብቶ — ሥርንት በሚለው ፡
የሽዋን ወኢንንት — ነጥቤ ነቆው!!..."ይሆን ተራ ጉተጎን የሰማው ክዚያ ቀን ጀምሮ ዘንቆኛል ፡ ያንሬችን ዘሊያዊ ሁኔታ ያበቃው ወገኑ ሁሉ ፡ ዘሆነ ባልሆነው እየተናነቋ ፡ ተራ ቅኔ እንኳ ማገወር ተሰኖታል ፡ ታዲያ" ውጋ ነቀል ወደር" የሚል ጉጥጥር ጎሬ የያዘው ወጀሕፈ ፥ በበንቱ "ሊያስነከሰኝ ይሆን?"

የወረቀት ነብር — መባሉ ሲጓጥጥ ፥
ተንቶ አይደለም ወይ — በብዕር መግነጥ !
ቢለሰልስ አይደል — በትዕግሥት ሲቀመጥ ፥
እንፋፋየ እያየ — ጉንፋን ሲቆነጥጥ ፥
ትኋን ወቁንጫ — ተባብሮ ደም ሲመጥ ፥
ነብር እያጓራ — ደካሞች ሲጓጥጥ ፥
ሠርጎም ሲወጠምጥ — ውስጥ ውስጡን እንደምስጥ ፥
ያ ብዕር መባሉ — የወረቀት አልምጥ ፥
ከወረቀት አልፎ — ባለመከተቱ ግጥ ።
‹ዕብን ቢታገያ — ወለደት ሰባት› ፥
ብሏል ባለቅኔ — ቢደንቀው አባት ፥
የወረቀት ላይ ነብር — ይሥላል ይለኛል ፥
ከተራ ሰዓት አልፎ — በሐቅ ይተቸኛል ።
፲ ጊዜ ቢሥለው — በሊያ ታላቅ ጥፍር ፥
መቧጠጥ አይችልም — ወይ ደግሞ መቧጨር ፥
እስከሆነ ድረስ — የወረቀት ነብር ።
ያንን ታላቅ አውሬ — አስፈሪ አንበሳ ፥
ብራና ላይ ቢሥል — መዳፍ እያነሳ ፥
ወይም ሊያስፈራራ — አይሮህ እያገሳ ።
እግሮች ያሉት ፅባብ — ቢደጉስ ቢደልዝ ፥

ማስፈራሪያ እንጂ — ርሞ አይወርዝ ።
ጆሬ አሞራ ሥሎ — በብራና ቢያገዝፍ ፥
ክንፍ አውጥቶ ዘሎ — እንደልማዱ አይዘርፍ ።
ባሕል ውስጥ እንዳለ — ያንን አዞ ቢሥል ፥
ምንም ፋይዳ አይሠራ — ጠላት አይዘለዝል ።
አያ ጅቦን ቢሥል — ጭራውን ገትሮ ፥
ወረቀት ላይ ነውና — አይፀተርፍ ደፍሮ ።
ሠንጢና ጎራዴ — ቢሥል ወረቀት ላይ ፥
ጥጥ እንኳ አይበሳም — እንኳን ምድር ሰማይ ።
ወረቀት ላይ ሰፍሮ — በጆሩፍ እስካለ ፥
ረቂቅ ነውና — ባካል ያልበቀለ ፥
ግዝፈት የጎደለው — መንፈስ የደበለ ፥
ምንም ማድረግ አይችል — ተጻፈ ተሣለ ፥
ባለግርማ አራዊት — ሕያው ስላይደለ ።
ወረቀት ላይ ያለች — ጥገት ላም የማትግጥ ፥
መታለብ አትችልም — ወተቷንም አትሰጥ ።
በሥዕል ላይ ያለ — ዳቦ አይበላም ፥
ወረቀት ላይ ያለ — ወተት አይጠጣም ፥
ውስኪም ሆነ ሻምፓኝ — ገዝፎ አያረካም ፥
ሀምበርገርም ቢሆን — በጥርስ አይገምጡትም ፥

የመዳፉ ጥፍር — የማይቧጥጥ ነብር ፤
ምንጊዜም ነውኮ — የማይሻል ካነር ፤
ስምን ተሸክሞ — በስም የሚያሸብር ።

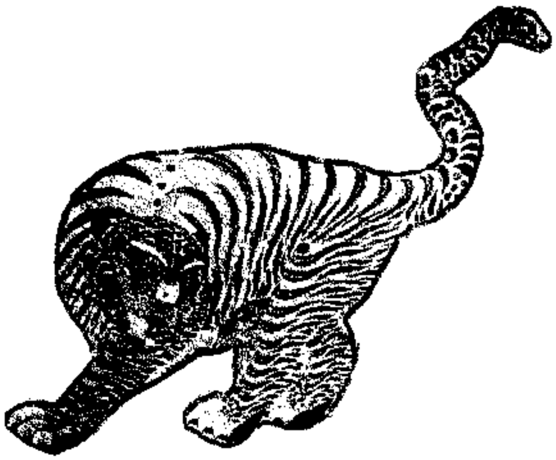

የ ወ ረ ቀ ት ነ ብ ር !

ነብር ነው ተብሎ — ካልቻለ መቧጠጥ ፤
ከጥሻው ባይወጣ — ይሻላል ቢቀመጥ ፤
በውስጣዊ ጓዳው — በዚያው ጭለማ ውስጥ ።
"ነብር ነኝ" እያለ — ቢያስካካ ቢጓጉር ፤
እስኪያዝ ድረስ — የማይቧጥጥ ጥፍር ፤
የሚያምነው አይኖርም — የሱነቱን ነብር ።
ብዕረኛም ሰውም — እስከሆነ ድረስ ፤
"የወረቀት" ነብር — ንካል የማይፋለስ ፤

ኅየር ላይ ሊቀር ነው — እንደ ተናኘ ነፋስ ።
ዘመን በወለደው — ባዲስ ተሐድሶ ፤
መሆን ሊያስፈልግ ነው — መራር እንደኮሶ ፤
ካነር ነብር ግዳ — ምሽግ ተንተርሶ ፤
ባሩድን ለመርጨት — በመርዝ ተለውሶ ።
መቧጠጥ የማይችል — እንዳልሆነ ነብር ፤
እንዳይደለ ይወቅ — ያም ሰው ባለብዕር ፤
ከወረቀት ግዳ — ካልታየ በተግባር ።
ጋብቻ ሲያደርጉ — ብዕር ከወረቀት ፤
ለመውለድ ካልሆነ — ልጃቸውን ትግብርት ፤
መክነዋል ማለት ነው — ላለመፍጠር ሕይወት ፤
እንደዚያም ከሆነ — "ቀለም" ደኅና ሰንብት !!
ሠንጋ ፈረስ ይዞ — ልሁን ባይ ጋላቢ ፤
ግላው ያ ወረቀት — ስላልሆነ አጥጋቢ ፤
ያን ያህል ቅዠት ነው — የወረቀት ቀለም ፤
በብዕር ተጀር — የሚቀርበው ላለም ።
ቲአሪ ከተግባር — በሥርግ ካልተጋባ ፤
ውጤት ልጅ አይወልድም — እያዘለም ባንቀልባ ፤
በነጠላ እስካለ — ብቻውን ሲያደባ ፤
ከድርጊት እርቆ — ነቢብ ሲያስተጋባ !

ለምን እንግርም — ከየቀኑ ድርጊት ፥
ንርእያ በመሆን — ከሚያገለግሉት ።
"ወተት ሲረጋ ነው" — ቅቤ የሚወጣው ፥
የሚሉ ጉብሎች — በሐሳብ መጻልው ፤
"ካልተናጠ" በቀር — ያ ወተት እጅሬ ፥
ቅቤውን አይሰጥም — ጥንትም ሆነ ዛሬ !
ካልተቀጠቀጠ — ጌጅ አይሆንም ጠላ ፥
ስለዚሁ ነው — በመቀጫ ገላ ፥
የሚቀጠቅጠው — በነዘና ዱላ ።
ገና እህል እንኳ — ካልተፈጨ በቀር ፥
ጥሬ እንዳለ መብላት — ያመጣል ቁርጠት ቃር ።
ጥሩ እሳት ጥሩ ፍም — ሲነድ የሚወጣው ፥
ውጋጹ ያ እንጨት — ግንዱ ተፈልጦ ነው ።
ብርቱካኑ ሎሚው — ወዩና ትርንጎው ፥
መኮምኮም የሚችል — በፊት ተልጦ ነው ፥
ስለዚህ ነው "መላጥ" — በቅድሚያ ያስፈለገው ።
ርጥቡ ወርቅ እንኳ — እንዲደርቅ በፍጥነት ፥
መጨመቅ መጠምዘዝ — መታሸት አለበት ።
የግድ ሊለን አይደል — ውረዱ ከሚዳ ፥
ተረግጦ ተሻሽሎ — በግብር ከሚነሳ ።

የግድ ማለቱ ነው — ወረቀት ብራናው ፥
ለነቢብ ቃል ብቻ — ተፈጥሮ የኋለው ፥
ለተግባር ለድርጊት — ቦታ አጽቅ የሌለው ።
ሰባብሮ ገቱፍቶ — ውረድ ሊል ነው ሜዳ ፥
ወንድ ከሚወረትበት — ከነፉው ሰርዳዳ ።
ከሠም ግባ ሊል ነው — እርግጦሆ እሬሆ ፥
ከሀሩር በረሐ — ካሞሽ ከተንዳሆ ።
ከነባይ በረሐ — ከተከዜ እዘቅት ፥
ከአፋር ሸለቆ — ከአዋ ጉድጓዲት ፥
ውረድ ሊል አይደለ — ከቆላው ቤተ ሳት !
እንድንጣመረው — በቀውጢ ቀን ፅለት ።
ውጣ ሊል ነው ደጋ — ከሰሜን ተራራ ፥
ከዚያ ከራስ ዳሸን — ከጭልያ ሊያጋራ ፥
ፅፀው ፍሬያቱን — በልተን እንዳንፈራ ።
ከወረቀት አልባው — ከዱር ገደል አምባ ፥
ማለቱ አይደለም ወይ — ተመስገ አሲምባ ፥
ሌላኛውን ሥርዓት — ሊያስተምር በፅንባ ።
ለተራራውማ — እሰቦት ዝቋላ ፥
ደብረዳሞ ሆነ — ፅንጦጦ ማይ በላ ፥
ወች ገጾ ጉብታው — ሞልቶስ የል አሰላ !

የመንግሉሴ ጥሪ

የወረቀት ፍቅር — በርግጥ ካላጣ ፤
መከላት ይቻል የለ — እንላሿሬ ጠጣ ።

የመንነሉስ ብዕር — ደንዞ ካሸረ ፤
መተካት ይቻላል — ጨሶ ካልከሸሬ ፤
በሆነ ራስናበር — ድንበር ካላለሬ ።

በርግጥ ካላጣ — በመንፈስ መታገል ፤
ነፍስን በመለወጥ — ጠባይ ማስተካከል ፤
ሌላ አማራጭ የለም — በስተቀር በአካል ፤
ሥጋን ጨሬላልቶ — ካልፈጠሩ አምሳል ፤
ስለዚህ የወረቀት — ትግሉ ይበቃል ፤
የመንነሌም ጥሬ — "ብዕር ንቃ!" ይላል

---------XXXXXX-----------

በመንፈስ ይባላል — የወረቀት ትግል ፤
አነጣጥሮ ተኳሽ — ለጎሊና ነኀል ፤
ለዚያ ለአፅምሮ — ለረቂቁ ኃካል ።

ቲአሬ ይባላል — ሥርዓተ ቅላሴው ፤
የአራራይ የዕዝል — ግዕዛዊ ዜማው ፤
ለልብ ለጎሊና — ለመንፈስ ቀራቢው ።

ለ ወ ድ ሬ ን ነ በ ረ !

[illegible]

---------XXXXXX---------

በወረቀት ንካል — ግዙፍ ሆኖ ቀርቦ ፤
ሲዜም ኖሮ ነበር — በማኅሌተ ገንቦ ።
　　በልዩ ቅላጼ — በሰረይ በድርብ ፤
　　ተደልቆ ነበር — ልቦናን እንዲስልብ ።
ተቀልዖ ነበር — በነደብረ ዓባይ ፤
በአጫብር ሆነ — ሰለልኩላ መባይ ።
　　ባደረች አራት — ባንቺ ሆዬ ቅኝት ፤
　　ሰንሃ መገንና — ባቲ መላዩ ቤት ፤
　　ፅልልታና ሆታ — እስከስታም ባለበት ።
ከበሮ ነጋሪት — ፅንዚራና እንቢልታ ፤
ማሲንቆና ክራር — ዋሽንት ፀድ በተርታ ፤
ከመለከት ጋራ — እጅባው ባምንታ ፤
ተሞክሮ ነበር — ለኅሊና ርካታ ።
　　ግና ቢቀጠቀጥ — ቢሠለቅ ለመህደት ፤
　　አንድነት ቢጨመቅ — ቢሰማማ ለሕይወት ፤
　　ከቶ አልተቻለም — ሊግር በወረቀት ፤
　　የሰዎች ኅሊና — ሊቀበል ፅውቀት ።
ሰለዚህም የግድ — ተቀይሮ ዘዴ ፤
ዘንካል ዋዘብን — መጠቀም እንዳዱ ፤
አስፈላጊ ሆኗል — ለመንፈስ ወንበዴ ።

ሲጠለዝ ሲወገር — ይገባው ይሆናል ፤
የመንፈስ ማኅደር — የሆነው ልዩ ንካል ።
　　ከዋንቱ ሲደገስ — የኅሊና ምግብ ፤
　　ግቡ ነበር እሱ — ኅሊናን ለማጥገብ ።
ኅሊና ሲጠግብ — የሚያመነጨው ወዝ ፤
ለባቱና ሥጋው — ከወርቅና ከልማዝ ፤
ይበልጣል ፅሴቱ — ጥቅሙም የለው አሰዝ ።
　　ሞራልና ኤቲክ — ይሉታል ውበቱን ፤
　　ልቦና ሲሰባ — የኅሊና ምርቱን ።
ክብረ ሰብ ክብረ ፍቅር — ትፅግሥት ትኅትና ፤
ክብረ ሐቅ ክብረ ሕዝብ — ትሁተ ሰብዕና ፤
ሰው ለሰው ተጨንቆ — ሲያደርግ ልግሥና ፤
ታሞለት ሞቶለት — ሳይነካው ሙስና ፤
በወሲብ ሳይረክስ — ሳያይ ግብዝና ፤
በገንዘብ ሳያድፍ — ሳይርቅ ንጽሕና ፤
　　ያን ዓይነቱን ባሕርይ — ያን መሰል ሰውነት ፤
　　ነበር የምንለው — የነጠረ ሕይወት ፤
　　ሐቀኛ ልቦና — ኅሊና ለባዊት ፤
　　የረበበትን — የነፍስን መስተዋት ።
ንጽሕትና ብርሀት — የሆነችን መንፈስ ፤

እንዳያሳድፋት – ክስክስ ትርምስ ፤

ግብሩ ምድራዊ – ምናምንቴው ርኩስ ፤

ነበረ ትግሉ – የወረቀት ወራሱ ፤

በብዕሮች ምራቅ – ተጧጦ መጣጣስ ።

መዋደቁ ሁሉ – በብዕር መድረክ ላይ ፤

ነበረ ለማሳን – ክቡር ሰው ከግላይ ፤

ግሩፍ ምድርን ለቀን – ከረቂቋ ሰማይ ፤

የወጣን የከነፍን – ለማግኘት ካደናይ ፤

ፍቅርን ሰው ማክበረን – ባንድነት እንድናይ ።

ካካል ሥጋ ይልቅ – ለነፍስ ለመንፈስ ፤

ነበረ ሰምሰማው – ብዕረኛ ፈረስ ፤

ትግሉ ልፋቱ – ኅሊናን ለማደስ ።

ብዕረኛ ሁሉ – ሲጧጥጥ የኖረው ፤

ወረቀት ሥሌዳን – በብዕር ያደማው ፤

ለማስቀረት ነበር – ከጫለው ግረፈው ፤

ለማሳንም ነበር – ከበለው ግደለው ፤

ክቡሩን የሰው ልጅ – ካውሬነት ሊለየው ።

ጫለው ግረፍው ግን – ባያያዝ ባሕርዩ ፤

የእንስሳት ነበር – የሌለው በላዩ ፤

ልቦና ኅሊና – ተባይ በጠባዩ ።

ብዕረኛ ሁሉ – ሲዳግ የኖረው ፤

በብዕሩ አፍንጫ – ሲናፈቅ የቆየው ፤

ለማሳን ነበረ – ሰውን ላይበላ ሰው ።

በሆነ ወዥንብር – ድንቁርና ቀድሞ ፤

ባለድል ሆነና – ዘሎ ልብን ፅድሞ ፤

በሰው ተጫወተ – አሚሮና አድሞ ።

መንግሥት የሚሉትን – የጦሌዎች ፈሊጥ ፤

ተሸቀዳድሞ ይዞ – ሰፊው ሕዝብ ሲማግጥ ፤

ያሸፍበት ነባ – በውጭ ሆነ በውስጥ ፤

በታንክ እያረሰ – ሕዝብን ያገላብጥ ።

አዉደው ከወረው – እንደፍላጎቱ ፤

አበራየው ነዛው – እንደማል ተምኔቱ ፤

ክቡሩን የሰው ልጅ – ገብቶ በየቤቱ ፤

ዘረኛው ምንደኛው – ፀረ ሰብ ፋሺስቱ ።

ሀገርን አጠፋ – ሕዝብ አተራመሰ ፤

በየአምባው ዘምቶ – ዘረፈ አፈሰ ፤

ሕግ ሥርዓት ረግጦ – ደምም አፈሰሰ ፤

ንፁሐንን አርዶ – ለሞት አደረሰ ፤

ለሥልጣን ብቻ ሲል – ሀገር ሕዝብ አመሰ ።

ልቦና ለሌለው – ኅሊናውን ለጫ ፤

ለገዋ ደንቆሮ — ለባዶ ባዳንዋ ፤
ምኑን ያስተምሩታል — መንፈሱ ለነዋ !
ከንቱ መታከት ነው — በከንቱም መድከም ፤
አውቆ የደነቆረን — በብዕር ማከም ።
በወረቀት መምታት — ደንቆሮን ከፀር ፤
ከንቱ መጫጫህ ነው — መደናፀር አብሮ ።
በሚገባው ቋንቋ — በሚገባው ብሒል ፤
ማስተማር ግድ ይላል — የደንቆሮን ቀላል ፤
ያንጊዜ ያውቀዋል — ምንነት ሰው ሲባል ።
ያለዛ ከንቱ ነው — ማስተማር መተረክ ፤

በርግጥ ካላዋዋ — በመንፈስ መታገል ፤
ነፍስን በመለወጥ — ጠባይ ማስተካከል ፤
ሌላ አማራጭ የለም — በስተቀር በአካል ፤
ሥጋን ጨፈላልቆ — ካልፈጠሩ አምሳል ፤
ስለዚህ የወረቀት — ትግሉ ይበቃል ፤
የመንፈሱም ጥሪ — "ብዕር ንቀል!" ይላል

———————XXXXXX———————

ሞራል ፍልስፍና — ክብረ ሰብን መምበክ ፤
እንዲያ ዓይነቱን ሰው — በብዕር መግረክ ፤
በወረቀት ጎራ — በብዕርም መድረክ ።
የምን አርስቶትል — የምን ሲድራቅ ሚባቅ ፤
የምን ሔሮዶቱስ — የምን ማርክስ ይስሐቅ ፤
የምን ቴዎድሮስ — ምኒልክ ያሬድ ሊቅ ፤
ዘላለም ላይገባው — በከንቱ መላረቅ ።
በሚገባው ቋንቋ — በደረቁ ብሒል ፤
ነው እንጂ ማስተማር — የደደብን አካል ፤
እንደገል ቀጥቅጦ — እንዲሆነው አንኳል ፤
እንደሰም አቅልጦም — እንዲወጣው ፀወል ፤
ያ ነው አማራጩ — ለንደዚያ ዓይነት ቀላል ።
የየትም ሀገር ሕዝብ — ነባር ታሪክ አለው ፤
ሰላለፈው ትውልድ — ግወቅ የሚረዳው ፤
መስተዋቱ ሆኖት — የሚያይበት መጪው ።
ትላንትና ሞቷል — ብለን ባለመናቅ ፤
ለሕያዉ ዛሬ — ቅርስ እንዳለው ማወቅ ፤
ለትንቢቱ ነገም — እንደናስቀምጥ ሥንቅ ፤
ታሪክ ይረዳናል — ለዚህ ነው መስተዋት ፤
በሐቅ እስካየነው — ነውና አብነት ፤

ይህ አልተጀመረም — ፀኛ ብቻ ከዋንት ፤
ስለዚህም ነበር — መከበር ያለበት ።
ጋጠ ወጥ መኀይምን — በድንገት ተነስተው ፤
ታሪክ የለም ቢሉ — ባብዧም አፈቻው ፤
እረ ማነው ይሆን — የሚቀበላቸው ?
ካሌብ ሕልው ነበር — በዘመን ፀቦታ ፤
ታሀታይ ግብፅ ወርዶ — ታላቅ ድል የመታ ።
እነገላውዴዎስ — ናዖድ ወዮሐንስ ፤
ቀዳማይ ዳግማይ — ምኒልክ ቴዎድሮስ ፤
የኢትዮጵያን ድንበር — የዘረጉ አድማስ ፤
ሕግ ሥርዓት ሠርተው — ባስተዳደር መንፈስ ፤
ይመሩ የነበር — በመንግሥት በንጉሥ ፤
ለዛሬ ጥቅም ብሎ — የትላንቱን ማፍረስ ፤
ለፍላ ማምጫ እንጅ — ከየትም አያደርስ ።
ለዛሬ ክብር ሲሉ — የትላንቱን መናድ ፤
ያጣርሳል እንጅ — አያደርግም ዘመድ ።
ሕገ ተፈጥሮ ነው — የለውጥ መኖር ባለም ፤
ላለምንታ እንጅ — ላሉታ አልነበረም ።
ይህን ሐቅ ማስተግር — ካልቻለ ወረቀት ፤
ግዴታ ሊሆን ነው — መቀመም መድኃኒት ፤

ለማዳን የሚችል — ሰውን ሰው አድርጎት !
ከድንቁርና አጥቦ — የሚያለብስ ዕውቀት ።
ከተወለድኩባት — ካደግሁባት አፈር ፤
ጎልምሼ ደቄኜ — ያየሁበት ምሥጢር ፤
ሰማዕት አስጤትናስ — ይባል ነበር ያ ደብር ።
ታሪኩ ሲነገር — የሰማዕትነቱ ፤
ሐቅ መሥክር ነው — እንደዚያ መሞቱ ፤
በድንጋይ ተወግሮ — የጠፋው ሕይወቱ ።
ሰማያዊ አምላክ — የሰው ልጅ ለማዳን ፤
መውረድ መወለዱን — ከሰው ልጅ በእግን ፤
ነበር ያስተማረው — ሌላ ነገር ሳይሆን ።
አምላክ ከሰው እኩል — መሆኑን አስተምሮ ፤
ለማሳመን ነበር — እኩል በተፈጥሮ ፤
እያንዳንዱ የሰው ልጅ — መስል ባለእዕምሮ ።
በርግጥ በበኩሌ — በለጋው ዘመኔ ፤
ያየሁትን መርሳት — ከቶ አልችልም እኔ ።
ካምላክ እኩልነት — የተሰጠው ፍጡር ፤
እንዴት እርስበርሱ — ይተናነስ በምድር ፤
እኩሉ የሰው ልጅ — በተዋረድ ሲኖር !
ልዩነቱን ፈጥሮ — የሚያስተናንሰው ፤

መግፊያ መታጠቅ – አለመታጠቅ ነው ።

ያ እንዳይሆን ነበር – ወረቀት ከብዕር ፤

ተጋብቶ መኖሩ – ባንድነት ሲግባር ።

ያ ዘዴ እንዳልሠራ – ከታወቀ ዛሬ ፤

ወንጌሌ ይለኛል – "ይነቀል ብዕሬ!" ፤

"ቀይር" እንደማለት – ብስልን በጥሬ ።

ወንጌል ለመግረክ – ካላስገበረ ኃካል ፤

ምንም ፋይዳ አልሠራም – የወረቀት ትግል ፤

ስለዚህ ቀይር – ዘዴውን ሊያሻሽል ፤

አለወትሮው ጠባይ – ፈልጎ "ወድር!" ሊል

የወንጌሌ ጥሪ – "ብዕር ንቀል!" ይላል ።

------XXXXXX------

ሐዋስ ተሰቶ እሚያደርስ – አዲስ ዘዴ ልዩ ፤

ጠብመንጃ ነው አሉኝ – ምፅራፍ ድልድዩ ።

የፅፅሞት ሳይሆን – ፅጥናዊ ጭሱ ፤

ድኝ ነው ይሉኛል – ባሩዳዊ ልብሱ ፤

ግፅጠንተ ሕይወት – ነፃነት ሲያድሱ ።

ጥበበ ድኝ ነው – አባት ያዲስ ሕይወት ፤

መዳኛው መድኃኒት – ላቂ ከወረቀት ፤

ፈዋሹ በቅጽበት – ነፃ አውጭ አብነት ፤

ለጊዜው ቢመርም – ባይጥምም እንደሬት ።

ሲጠለዝ ነውኮ – ታምቡሩ ከበሮው ፤

ሲነሰም ነጋሪት – ሲነረት አታሞው ፤

ሲወታ ሲወገር – ሲጠፈጠፍ ዲቢው ፤

ከውስጡ ካካሉ – ተሠምሮ ያለው ፤

ጣዕሙ ቅላጼው – ነርሮ የሚወጣው !

ሲጠለዝ ነውኮ – ታምቡሩ ከበሮው ፤

ሲነሰም ነጋሪት – ሲነረት አታሞው ፤

ሲወታ ሲወገር – ሲጠፈጠፍ ዲቢው ፤

ከውስጡ ካካሉ — ተሠውሮ ያለው ፤
ዓፅመ ቅላጼው — ጎርፎ የሚወጣው !
ባሸወይናዬው ላይ — ወይም በረገዱው ፤
በሽንጉጡው ሆነ — ወይም በሽብሸባው ፤

በዘፈን በደርብ — በምቃት ጨዋታው ፤
ከበሮው ታንቡሩ — ልዩ ሥፍራ አለው ።
በተለይም ደግሞ — የሚያገለው ስሜት ፤
በደንብ ሲጠለዝ ነው — ከበሮ ነጋሪት ፤
በቶወጥ ለሚያምኑ — ያለው አርነያነት ።
እንቹንጉሪፌ — ሆቺሚን ታጋዮች ፤
በቪያ ወንገድ ነበር — ያወረቱ ወብቶች ፤
በብዕር በቀለም — ወች ይላል ፍንክች ፤
ሰው አጠናጋሪው — ያ ከተ ጋኔን ተምች !
ወች እንዲህ ይተዋል — ዘርን ጋኔን ወራች ፤
ባሩድ ካለጨሰበት — ካልመከበት ሚራች ።

ከቶ ወች ይለቃል — የተቶራፕ ዜር ፤
ካልተደገመበት — አበግት ወድፍነ ፀር ።
ብለዋል ይሉኛል — ስለሱ የሚያውቁ ፤
በነገሬ ከይሲ — እጅግ የወጠቁ ፤
ተራቅቀው በምርመር — ዘዓም የጠለቁ ።
ታሪያ እንዴት ይሆናል — እንዴትስ ልጠሬው ፤
ሰው አትግደል እያልኩ — ባስተምር የኖርኩ ሰው !
ብዕር ጠመንጃዬ — ሲተኩስ የኖረው ፤
"ሰው አድን!" ነበረ — ዘወትር ኗላግው ።
ጋሻዬ ወረቀት — የኖረው ሲወክት ፤
"አትግድል!" ነበረ — የሚለው ሲጃገት ።
ታሪያ እንዴት ላድረገው — የቸንቱን ጨኸቱን ?
እደራ አትግደሉ — ያንን ሰው ክቡሩን ፤
የመልአክን ክፋይ — ወልደ ወለኮትን ።
ሰርክት የኖርኩት — ወረቀት ዘብዕር ፤
ከግዳይ ለማዳን — ነውምክ ነበር !!
ሀገር ሕዝብ ለማዳን — ከሆነ ወድኃኒት ፤
ግጠፍ ሊያስፈልግ ነው — ያትግደልን ወልዕከት ።
ወድኅን ነው ካላችሁ — ወግደል ዕብሬተኛ ፤
የጨከቱን እዋጅ — ላድስ ነው ላገወኛ ።

ከሆነ መድኃኒት — ለብሪተኛ ፍሬም ፤
ባሩዱን ማሟሟስ — መትረየስ መለጎም ፤
ከእንግዲህ ሊያስፈልግ — መሆኑ ነው የትም ።
ዕቡያንን ሁሉ — ከሰዎች መካከል ፤
ለይቶ አውጥቶ — ሊያስፈልግ ነው መግደል ።
ዘግናኝ ነው ድርጊቱ — የለም ግን አማራጭ ፤
ከሕዝብ አፈንግጦ — ለሚያፈዝ አፈንጋጭ ፤
መጨፍለቅ እንጅ ነው — እንዲኖር ጥሩ ምንጭ ።
ጸመንፈስ ነበረ — ሰላማዊው መንገድ ፤
ካለበት እሳዶ — የቡያንን ምገድ ፤
እኩይ ባሕርይን — አቀማጥሎ ማንደድ ፤
በረቂቅ ኀራዲ — ከፋቶቹን ማረድ ።
ያ የመንፈስ ኀዳና — አይሠራም ካላችሁ ፤
ጥጸጸ ድኝ ነው — ሌላ አማራጫችሁ ፤
እጥሶ እጣጥኖ — ነፃ እሚያወጣችሁ ፤
ሌላ አማራጭ የለም — ከእንግዲህ ይገባችሁ ።
እንዲያግ ከሆነ — ቲአሪ ማነብነብ ፤
ከእንግዲሁ ይብቃኝ — የወረቀትነት ንብ ፤
መጠዝጠዝ ካልቻለ — ዕብሪተኛን ባገባብ ።
ምሥጢረ ፈንጂ ነው — አብነት መፍትሐ ፤

ታጥቄአለሁ ብሎ — ለሚያፏጭ ግንፌ ።
መትረም ቢሆን ዘዴው — ስለት የሚወጣው ፤
ብረትና ብረት — እርስበርስ ሲፋጭ ነው ፤
ወረቀት እሪ ቢል — ከቶ ምን ፋይዳ አለው !!
ስለዚህ ልቀይር — የቅኝቱን ዜማ ፤
ብዕር አሳጥማም — መብቴን ለተቀማ !
ከእንግዲህ አልሆንም — የወረቀት ነብር ፤
ጥፍርና ጥርስ የሮኝ — ካልሆንኩ የማልጋጥር ፤
የዕብሪተኛን ደንደስ — የማልቶነቋጥር ።
ጥንት የማምንበቱ — አጥጂ እምነቴ ፤
ዋት ራሱን መግደል — ነበረ ምኞቴ ።
በርግጥ ከሆነማ — ተራ ደረቅ ምኞት ፤
መግደል ሊያስፈልግ ነው — የተማነን ዕብሪት ፤
ክፁር ሰው አጥርዶ — አውራጁን ታሀቲት ፤
ፅሪና ተፈጥሮን — እርካሽ ዘረኛነት ።
እስቲ መገኛቼ — ካለ ሌላ መንገድ ፤
አንተራህ ጠናኝ በሉኝ — ሰውን ላለማረድ ።
አላችሁ ወይ ዘዴ — አካልን ሳይወጋ ፤
ነፃው የሚገድል — ዕብሪትን ከሥጋ !
እድርባይነትን — ለይቶ እሚገግድ ፤

አላችሁ ወይ ዘዴ – የተለየ መንገድ ?

ነፃው እሚወጣ – ያንን ዘረኛነት ፥

አላችሁ ወይ ጥበብ – ላይነካ ሰውነት ፥

ሰውን ከመግደሉ – የሚሠውር ብልሃት !

አላፋ ጠባይን – አጥቦ የሚያስወግድ ፥

ሥጋን የሚያፀዳ – ግመና ወይ እንደድ ፥

አለ ወይ አባቢ – የላውንደሬ ሞድ ?

መንታ ናቸው እሉ – የትግል ዓይነቶች ፥

እንዱ የረቂቃን – ሌላው የግዝፈቶች ።

ሥልጡናዊ መንገድ (Civilized Way) – ይባላል ያ መንፈስ ፥

ነፍስን በማስተማር – ህልውናን ሲያድስ ፥

ያረመኔ መንገድ (Barbaric Way) – ይሉታል አያድርስ ፥

በዱላ በባሩድ – አካል ሲያተራምስ ፥

በቀመጥ በጥይት – ሲገድልና ሲያምስ ።

"ግቡና ምኞቱ – ተፍጻሜት መድረሻው ፥

እስከሆነ ድረስ – ምሕላዊ ዓላማው ፥

መንገዱ ቢለያይ – ጭንቀቱ ምንድነው ?"

የሚሉ ሞልተዋል – በመድረክ በሚናው ።

ይህንን ብያኔ – ላንባቢ እተዋለሁ ፥

እኔ ስላልገባኝ – ጥያቄ አቅርቤአለሁ ።

መንነሌግ ዉንቶት – ጥሬውን አቅርቧል ፥

አለወትሮው ጠባይ – "ብዕር ንቀል !" ብሏል ።

ሊወድር ሊያቅራራ – በነካል ሊታገል !

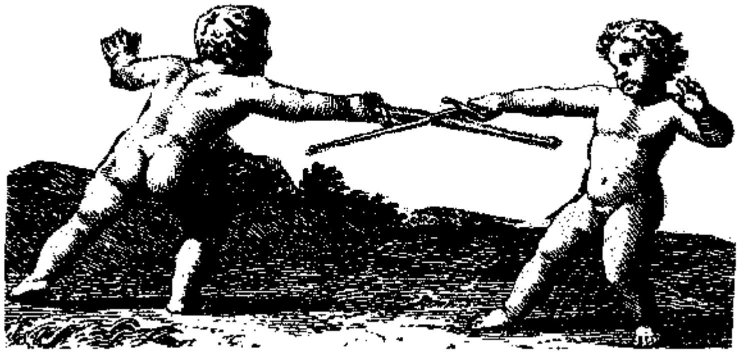

ባለ ሠይፉ መንፈስ !

እጃቸው መላበት – ዘመዶች ሲቀጠ ፥
ያ መንፈስ ብቻውን – ሲያስተምሩ ሲቋጠ ፥
መልት እንደሌለው – ሲያላይ ዐእቅጠ !
 መትረየ ቢሆን እንኳ – ነፍርሌል ያለ ሠይፍ ፥
 ፕንቸም ቢሆን ቅሉ – ሚካኤል ያለ ሠይፍ ፥
 ዘየምሰሉ እይተናል – መሌትም እንቋይከንኛ !
መንፈሱ ያ መለአክ – ሥጋ ዓካል የሌለው ፥
ነዐልባላዊ ሠይፍ – ፀጋዊ የያዘው ፥
ያስባዙና ኃይለት – ቅዱሳ እንደሌለው ፥
ለታጋዮች ሁሉ – አርዓያ ሊሆን ነው !!
 ዘለዚህ ይጣብቻው – የመንፈስ ሠራዊት ፥
 እይሰያም ብቻውን – ትግል ዘመረቱት ።
እንደነ ገብርኤል – እንደነ ሚካኤል ፥
እንደነ ሙራኤል – እንደነ ኪሩቤል ፥
ጽግምም ቅዱሳን – እንደነ ዋናኤል ፥
ሊተርባቸው ነው – መታወቂ ስትግል ፥
ዘመንፈሱ ብታምነው – መላኝ ሆደል ገድል !!

ምንድነው የኛ አቋም – ከነሱ እሚለየን ?

ካውሬ ካልተሻለው – ከነገዶች ቡድን !

“ትርፉ መጓጓት ነው — እየሞቱ መኖር ፤
ተጠምቶ ላያምን — ደንቆሮን ማስተማር !”
የሚሉም ሞልተዋል — በምሁራን አድባር ።

“ደንቆሮ ላይገባው — በኅሊና መድከም ፤
ክፉቱ ላይለቀው — የመንፈስ መጋይም ፤
ከንቱ መከራ ነው — የወረቀት ቀለም !”
የሚሉ ሞልተዋል — የሰለቹ በዓም ።

“ቀዳሚው ቃል” ነው — እንዳለው ዮሐንስ ፤
ከሆነ ቀዳሚው — የነፍስና መንፈስ ፤
በቅድሚያ እንታገል — በብዕር በምላስ ፤
ነፃነት ለማምረት — ሕይወትን ለማደስ !

በርግጥ ካላጣ — በመንፈስ መታገል ፤
መንጉሌ እንዳለው — “ብዕሩ ይነቃል!” ፤
ምርኮ ካላስገባ — ርኩሳን አካል !

የኃይልና ጉልበት — ማግኛ መለጠጫ ፤
ከ“ጠመንጃ” እንጅ — ከ“ብዕር” አፍንጫ !
አይደለም ብለዋል — የሚያምኑ በጠጣ ።

እንደዚያ ከሆነ — እስቲ መርምራችሁ ፤
ወገኖች ንገሩኝ — ልሁን ተማሪያችሁ !

የጥንቱ ባእል ነው — ወይስ ቅይሩ አዲስ ፤
ጹለኛነት ትቶ — ታጋዩ በመንፈስ ፤
ኋላ የተባለው — ያ ቅዱስ ጳውሎስ ፤
ሐቀኛው ስብዕና — የትኛው ነው በነፍስ ?

እንስሳቱን ብናይ — በተራ ልምዳቸው ፤
“አባ ወራ” ጓኙ — ከመካከላቸው ፤
ቀዳሚው ተፈሪው — ያ ጉልበተኛው ነው ።

በቀንዱ እሚወጋው — በጥርሱ እሚነክሰው ፤
ወዲያ በሰኮናው — ጨክኖ እሚረግጠው ፤
በመዳፉ ወንጅ — የሚጨፈልቀው ፤
እንደዚያ ዓይነቱ ነው — ክብረት የተሰጠው ።

በግንባሩ እሚገጭ — በጥፍሩ እሚቧጥጥ ፤
በክንዱ የሚያደቅ — በኩምቢው የሚልጥ ፤
እንደዚያ ያለው ነው — ታናሹን የሚገጥ ፤
ደካማ ፈልጎ — በነፍስ የሚያላግጥ ።

ከዕፀዋቱም ቢሆን — ከነለው ተክሎች ፤
ረጅሞቹ ናቸው — ጣይቱን ሟቂዎች ፤
አጫጭሮቹማ — በስተስር ተወልካች ፤
ናቸው በተፈጥሮ — የጥላው ጥገኞች ።

ከጠጣ እንኳ ዕቅም — ከትንኟ ፍጥረት ፤

ተመልካች የሚያየው — ከኑሮአቸው ምርጓት ÷
ኮርማ የሚሆነው — ነው ያ ባለጉልበት ÷
የበታቹን ሁሉ — የሚያንከረባብት ።
በእፅምር ብልጫ — ወይም በብልጥነት ÷
አይደለም ያ ምርጫ — ነው እንጅ በጉልበት ።
ጉልበት ከተባለ — ጓልጃ ነው ብሒሉ ÷
ጠንቻን የሚጠይቅ — ፍርጥግጥ ንካሉ ÷
ቢጨብጥ የሚያደቅ — ቢረግጥ የሚደቃ ÷
ወንዝር ቢፆቅስ — ለዋት የሚያፀቃ ÷
ይሉኝታን የማያውቅ — ሁሉን የሚያጠቃ ÷
ጎሊና ቢለ ነካል — ልበ ቢለ ጨምፋቃ ÷
ምንም ያልተቻለ — ከግፀዱ ፅቃ ።
ፅውቀት የሌለው — ከልብ ያልተጠጋ ÷
በጭራሽ የማያውቅ — የሞራልን ፀጋ ÷
ዲሲፕሊን ሆነ — ኤቲክ ፅሴት ዋጋ ÷
እነፀነ ምግባር — ያልዳሰሱት ወንጋ ÷
እንደዚያ ዓሉቱ — ምድሪቱ መግዜፉ ÷
እንደዚያ ከሆነ — ዓለም መንከርፈፉ ÷
በርግጥ እንደሆነ — ዓየር መንሳፈፉ ÷
ቸሬቱ መፍሰሱ — ዝንዘር መንዘርፈፉ ÷

የእፀው መራባት — የእሳቷ መንደድ ÷
የባሕሩ መዘርጋት — የዝናቡ መውረድ ÷
ጉልበት ላለው ብቻ — ያለሚቱ ማርገድ ÷
ከሆነማ በርግጥ — ለጉልበት ለመስገድ ፤
ለምን ይሆን ከቶ — ሰው ያስፈለገው ልብ ?
ኅሊና አፅምር — ልዩ ነካል የሚያስብ ÷
ተቀባይ ካልኖረው — በምድራችን ክበብ ።
ለምን ተራ እንስሳ — በደመ ነፍስ ኗሪ ÷
ሆና አይፈጠር ነበር — ግሩን ግጦ አዳሪ ÷
የመግባቢያ ቋንቋ — ሳይኖረው ደንባሪ ÷
እንዳውሬ እየሸሸ — ታሪክ የለሽ ቀሪ !
ሰውማ ከሆነ — አፀጋዝ ለጉልበት ÷
ለምን ተፈጠሩ — የመንፈሶች ነፍሳት ?
ፈላስፎች ሳይንቲስት — የታሪክ ሊቃውንት ÷
ሊቃነ ሊቃናት — አበው የሃይማኖት ÷
ፈለገ ጥበባት — የመንፈስ የፅውቀት ÷
እኮ ለምንድነው — የታዩ በከሥተት ?
ጀጌያት አበቦች — በዓለም ላይ ያሉ ÷
ጊዜውን ጠብቀው — ያቆጠቁጣሉ ÷
እንዲያም ሲል ቆይተው — ወዲያው ያብባሉ ÷

አህያም ይማ(ገ)ራል !

እንኳንስ የሰው ልጅ – ባለኅሊና ነካል ፤
ሰልተው ካስተማሩት – አህያም ይገራል !
ስንኳንስ የሰው ልጅ – ባለአዕምሮው ፤
መሰተማር ይችላል – ልብየለሽ አህያው !
እየው አህያውን – መንፈስ አሠልጥኖት ፤
ሰተማባር ሲረዳ – ባለው ሙሉ ንልዩት !
ምናልባት በኮርሱ – በሊያ ሥልጠና ወቅት ፤
ታከው ይሆናል – ዱላው ቅጣም ጥቂት !
ዋናው ግን መንፈስ ነው – የፅሙቀት በረከት !

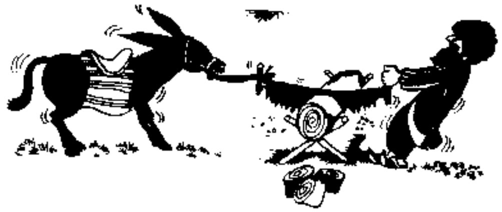

በጥበብ በሥርዓት – ተጠበው ቢየስተምሩት ፤
እግር ያወጣ ነበር – እግርየለሹ ፍጥረት ፤
እንደ ፅባብ ያለው – ተዓምር ፀደረት ፤
ዓሣው ሆነ ሌላው – እግርአልባው ሠራዊት !
ተጨንቀው ተጠበው – አይጥን ቢያስተምሯት ፤
በረቀቀ መንፈስ – ዕውቀት ቢለግሷት ፤
መብላት ትችል ነበር – ጠላቲቷን ድመት ።
በኅሊና ጉልበት – የየብሱን በነየር ፤
የባሕሩን ዘሰማይ – የሰማዩን በምድር ፤
እንደሚቻል ታይቷል – ቦታ ማቀያየር ።
ክንፍየለሹ ያ ሰው – ቢየር ሊበንፍ ችሏል ፤
ኩምቢ እንኳ ሳይኖረው – በባሕር ላይ ሠፍል ፤
ይህን ያሰነኘለት – ልብ እንደሆነ ታውቋል ፤
መንፈስ የሚንፋው – ምትር የለሽ ነካል ።

ወቅታቸውም ሲደርስ – ፍሬ ያፈራሉ ፤
በመጨረሻም ላይ – ይጠወልጋሉ ፤
በስተፍጻሜአቸው – ደርቀው ይጠፋሉ ።
ይህን የተፈጥሮ – ሕጋዊ ምዕራፍ ፤
እንደየደረጃው – በማዕርግ በረድፍ ፤
በጥበብ መርምሮ – ተጨንቆ ላጠናው ፤
ለሰው ልጅ የሚጠቅም – ብዙ ትምህርት አለው ።
ተግዳሩን ሳንቸኩል – ሁሉን በየወቅቱ ፤
መመርመር ማስጠናት – ብንችል በየዕለቱ ፤
ዘረኛነት ሳይቀር – እንደሆነ ከንቱ ፤
ማሳወቅ ይቻላል – ለነፍጠኛ ገልቱ !
መንኅሌ ቢለኝም – "ብዕር ነቅለህ ወድር!" ፤
እኔ በበኩሌ – በሥነ ልቦና ጦር ፤
በልብ በኅሊና – በመንፈስም ጭምር ፤
መዋጋት ይቻላል – ባይ ነኝ በሳለ ብዕር !
የኋላ ኋላ ላይ – በርግጥ ይማረካል ፤
የደንቆሮችም ልብ – ለልብ ይገበራል ፤
ለሥነ ልቦናም – እምልኮ ይሠግዳል ፤
ረቂቁ መንፈስ – ሳይገድል ያስታርቃል ።
ድንቁርናም ሆነ – ወይም ግብዝነት ፤

ረቂቃን ናቸው - ነካለ ቢስ ፍጥረት ፥
ጥይት ሆነ ጦሳ - የማይነካቸው ጋት ፥
አፍንጫ የለሾች - ባሩድ የማያሸት ፤
ለረቂቃኖቹ - ለነዚህ ጠላቶች ፥
ማጥፊያቸው መንፈስ ነው - አንፃራዊ ቦጋች ።
ረቂቅን ጠላት - መቋቋም የሚችል ፥
መሰሉ መንፈስ ነው - የሆነ ዕኩል ለኩል ።
ስለዚህ ያበርታህ - የብዕር ጦረኛ ፥
ተዋግተህ ለማጥፋት - የመንደር ዘረኛ ፥
ለሰው እኩልነት - ነውና ቀበኛ ።
ድንቁርናን እርሳ - ከለላና ሽፋን ፥
ዘረኛ አይጫወት - ይበቃዋል አሁን ።
ስለዚህ ቀጥቅጠው - በብዕር መዶሻ ፥
ክቡር ሰውጋ እንዳይደርስ - አሳባው መድረሻ !
እጠበው ናላውን - በመንፈስ ሳሙና ፥
ጭቅቅት ቆሻሻ - የዘር ድንቁርና ፥
ሰውን የሚያዋርድ - እዳፉ ነውና!
የራሱ መጻፊያ - ልዩ ፊደል ሳለው ፥
በፈረንጅ የሚጽፍ - ጥራዝ የነጠቀው ፥
ፈረንጅ ፈረንጅ ነው - የጠረኑ ሽታው ፥

ዘረኛነት ዕብደት - ልቡን ያወፈረው ፥
በፈረንጅ መጻፉ - ፈረንጅ ያስመሰለው!!
በከብቶቹ ጅራት - ዘላን የተመራው ፥
አጋጣሚ አግኝቶ - መሬት የረገጠው ፥
ከምሥራቅ ከደቡብ - ሃቻምና የሠፈረው ፥
ባለቤቱ እኔ ነኝ - ብሎ እሚፎልለው ፥
ባላንጠራ ሀብቱ - እንኑር ባንድነት ፥
እያለ ተማጽኖ - ሲለምን አክብሮት ፥
ተጋብተን ተዋልደን - የኖርን ለዘመናት ፥
ነንና እንዋሃድ - ሲለው ወገን ወዶት ፥
እሻፈረኝ ለሚል - ምን ይሆን መድኃኒት ?
እርስ በርስ ተጫልተን - እንድንቀጣቀጥ ፥
መርዘኛው ያ ፈረንጅ - ከውጭና ከውስጥ ፥
ጊራውን ሲያደራ - ኋላ ገብቶ ሊወጥ ፥
የሀገሪቱን ሀብት - በገፍ ለማጧጠጥ ፥
እንዴት አይገባንም - ይህ መሰሉ ተንኮል ፥
ፈረንጅ እሻንጉሊት - እርሳን ጅልና ቂል ፥
ሲያሞኝን ሊጫወት - ለጥቅሙ ሊያባብል !
ለከብቶቹ ግጦሽ - ከቆላ የመጣ ፥
"እኛሽ ነው ድንበሬ!" - ብሎ ሲቀናጣ ፥

ማን ሊቀበለው ነው – ወፍአራሹን ጣጣ ፤
"ሀገሬ ነው!" ባዩን – አፍጦ ሲቆጣ !!
የታሪክስ ትርጉም – የሀገር ልዕልና ፤
ፍቺው ምን ሊሆን ነው – ትርጓሜው ሲጠና ፤
እንዲያ እንዲያ ከሆነ – ከቆጠው ወሰና !
ኧረ ከቶ ፍቺው – የአንድ ሀገር ይዘት ፤
ማለት ነው ወይ በርግጥ – ማንም የሚያዝበት ፤
ጉልበተኛ ወርሶ – ቤቱ የሚልበት !
ምን ዓይነት ቀለሮንስ – ምን ዓይነት ትዕግሥት ?
ይገድበው ይሆን – ይሆን ልዩ ዕብደት ?
ስለዚህም ነው – ማስተግር ያለብን ፤
ፍቅረ ሀገርና – ፍቅረ ሕዝብ እንዲድን ፤
ጠና ታሟልና – ሊሞት ወይም ሳይድን ።
ስለዚህ ነውኮ – በሥነ ልቦና ጦር ፤
መዋጋት ያለብን – ያፈጠጠውን ፀር !
ቢኖር ሊያከራሲ – የሰው ልጅ ወድጎኒት ፤
ከነጀሌዎቹ – ፍትሕና ነፃነት ፤
ድንበር ለመካለል – አይሮጥ ነበር ፍጥረት !
"What is right and wrong?" – የሚለው ጥያቄ ፤
ብዕረኛ ሁሉ – እርሳ ጥንቃቄ ፤

መመለስ አለበት – ሳይዉልጥ አረቄ ።
ጠጥቶ ቢመለስ – ሞኝ እንግሱን ምት ፤
ነገር ያጣክራል – የታቹን ላይ አርጎ !
የውስጡን በስተውጭ – ገልብጦ አባልቶ !
በነፃነት ስበብ – ከተፈጥሮ ሕግ ውጭ ፤
የሚሠሩ አሉ – ጽንፋውያን ገልባጭ ።
እርስ በርሱ አድርገው – እንደድርና ማግ ፤
ኮረዳ ኮረዳን – ሳገባት ባዩዋ በሠርግ ፤
ጉብል ከጉብል ጋር – በፆታ እሚባልግ !
አሉን ባለማችን – የረከሱ ፀወግ !!
የግል መብታችን ነው – የሚሉ ዉምላቆች ፤
የማይሠሩት የለም – ሞራለ ቢስ ጠንቆች ፤
የስብዕናዊን ፅሴት – እርካሽ ባር–ፈለቆች ።
እነዚህን ሁሉ – እንደየመልካቸው ፤
ማፋጁ ነው ብዕር – ባፍጢም ሊደፋቸው ።
ብዕር ጀሮ ጀሮ – ግቡ ካልተሳካ ፤
ቀወጥ ሊያስፈልግ ነው – ነገሮች ሊከካ !
ይኸ ነው ጥያቄው – ተከካ አልተከካ ፤
ይኸ ነው ትይታው – ተቦካ አልተቦካ ፤
ተጋግሮ እምናየው – የጊዜያችን ካካ ።

ለግለ ሰብ ሕይወት — የሚጨነቅ አካል ፥

የቤተ ሰብ ዕሴት — እንደምን ይለካል ?

ማኅበረ ሰቡስ — አቋሙ ምንድነው ?

ለግለ ሰብ ምኞት — ቅድሚያውን ከሰጠው !

ሲባልግ ሲነፍር — በሰተትን እያየው !

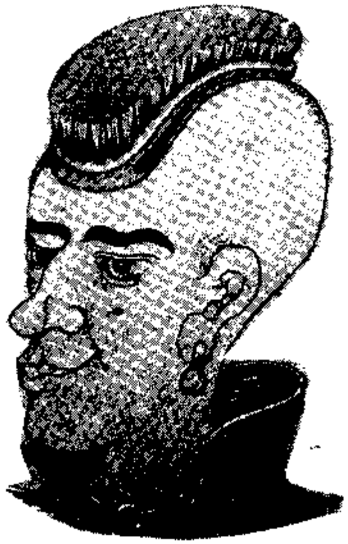

በራሱ ላይ ሳይቀር — እንደጢያ ሲጫወት ፥

"ነፃነቴ" እያለ — አጓጉል ሲጓግት ፥

ማኅበረ ሕዝቡ — ያየዋል በትዝብት ፥

መገሠጹን ትቶ — እንዳባት እንደናት ።

ብዕረኛ ሁሉ — ይህን አጉራ ዘለልነት ፥

ሳይነኽም አያልፍም — ሰሙት ወይ አልሰሙት ።

ሲመክሩት ባልሰማ — ለወጠረው ዕቡይ ፥

ክብረ ሰማይ ማጠን — ሊያስፈልግ ይሆን ወይ ?

እሻፈረኝ ለሚል — ለጋጠ ወጥ ሰታ ፥

ድኝ አድቅቆ ፈጭቶ — ማታው ባንባፍታ ፥

ያሳየው ይሆን ወይ — የውነት ብልጭታ ?

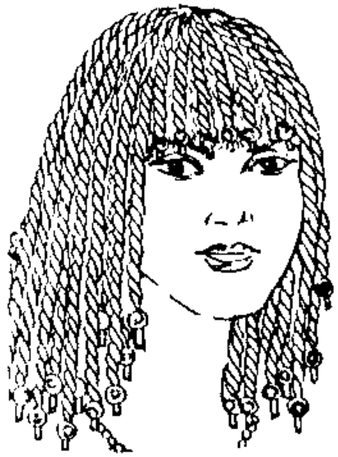

አፍንጫዋን በስታ — ባልማዝ ስትለብጥ ፥

የራሷን ፀጉር ጥላ — ያራዊት ስትወርጥ ፥

የፈረሱን ጭራ — ተንጉና ስትቀብጥ ፥

ወገን ምን አስችሎት — ያያታል ስትግግጥ ?

አፍንጫውን ቀርጦ — ሌላ አፍንጫ ሲያበጅ ፥

ተፈጥሮውን ከድቶ — በውሸት ሲንገባጅ !

እንዴት ከቶ እስቻለው — ታዛቢው የሰው ልጅ ?

እስተምረው ነበረ — ፈላስፎች ሊቃውንት ፥

ሰው በራሱ እንጅ — ያለበት መመካት ፥
ከሱ ውጭ ዘሆነው — እንደማይችል መኩራት !
የራሷን የግሷን — ቅንድብ እየላጨች ፥
ሽፋሏን ቀይራ — ቀለም እየቀባች ፥
ግስ ተፈጥሮዋን — አንቅራ የጣለች ፥

የውበትን ትርጉም — ጨርሳ ያናጋች ፥
አርቲፊሽያሏ — ጣዖት የመሰለች ፥
ኧረ በሰዎች ዘንድ — ምንስ ትባላለች ?
ላትና ጭራ ነው — ሌላማ ምን ቀራት ?
ተራ ከብት ለመሆን — ይችን መሳዩዋ ሴት !
እንዴት አያስተምርም — ሠራዊተ ብዕር ፥
እንዲህ ያለችዋን — አርቲፊሻያል ፍጡር ፥
እንኳንስ በብዕር — ካዋጣም በበትር !

ላይጠቅሙ ነበር ወይ — የፈላስፎች መኖር ?
የሌያ የሳይንቲስት — በቲኦሪ መጣር ?
በመንፈስ መታገል — ምድርን ለማስገበር ።
ሙሉ ዕድሜያቸውን — የቀጩ በትግል ፥
የምድር ፈላስፋዎች — እነአሪስቶትል ፥
የናያ ሶቅራጥስ — የናፍላጦን አካል ፥
ድካማቸው ከንቱ — ማነው ደፍሮ የሚል !
እነሔሮዶቱስ — የታሪክ ማኅደር ፥
ሲማቅቁ ኖረው — ቅርስን ለማስተማር ፥
መዝግበው ያኖሩት — ያ ሁሉ ቁም ነገር ፥
እንዴት ከንቱ ይሆናል — ሥልጣኔ ዝክር ?
የጥንቱን ለዛሬ — ያሳዩት በተግባር !
የትላንቱ አታልጣ — ይሁዳዊው ክሸን ፥
እንዳለው ከሆነ — "ጦረኛው ይወሰን!" ፥
ያሸነፈው ብቻ — በጉልበት ይከንን ፥
ከሆነ ነገሩ — የማለቢያው ቁልፉ ፥
ከምን ሊገቡ ነው — ዘማን ሊደገፉ ?
የመንፈስ ሠራዊት — የቀን ሐቅ ሊያተርፉ ?
በኅሊና ማርከው — ጉልበት ካላጠፉ ፥
ልብን ድልድይ አርገው — ኃይልን ካላለፉ!

ከተባለ እንግዲህ — ሞራል ደኅና ሰንብት !
በምን ሊዳኝ ይሆን — ትምክሕትና ዕብሪት!
ሊያስፈልግስ ይሆን — ማስተማር ትምህርት?
ጉልበትና ቀመኛ — ከተካው ያለፍረት ÷
ኅሊና ካልሆነ — መለኪያችን መሥፈርት ።
ዕውቀት ካልሆነ — የሰው ፊታውራሪ ÷
ደደብና ማይምን — ከተባለ ወሬ ÷
በጉልበቱ ብቻ — ከሆነ ተፈሪ ÷
ግሑሱ ግዕምር — ቁም ነገሮች ሠሪ ÷
ምን ሊደረግ ይሆን — ይጠየቅ ፈጣሪ !
የሕዝቦች ፍላጎት — ካልሆነ መሥፈሪያ ÷
ኢዲሞክራሲ ነው — የጉልበት መግሪያ ።
ጉልበት ከወሰነው — የሕዝብን ፍላጎት ÷
ትርጉም አይኖረውም — የሰዎች ነፃነት ÷
ፍትሕና ርትዕ ሆነ — በጠቅላላውም መብት ÷
የያንዳንዱ ኑሮ — የምንለው ሕይወት ።
ዝለዚህ ኪደቶች — ልዩ ዕድገት ቢያሳዩ ÷
ለጊዜው ነው እንጂ — ወገን ቢለያዩ ÷
ዘላቂ አይደሉም — ወራትም አይቆዩ ።
የጉልበት ውግኔ — የሸምጤቆ በትር ÷

ንጥር ሐቅ ሲያገኘው — ወዲያው የሚሰበር ÷
ስለሆነኮ ነው — የመንጎሌን ምክር ÷
እስካሁን የቆየሁ — ባሰላ ስቀምር ÷
ያዋጣ አያዋጣ — እንደሆን ሳዘክር ÷
ጥሪ ሳልቀበል — የዘገየሁ ለወር !!
የጥሪውን ክልል — ዙሪያ ገረገቡን ÷
በምርምር አግሬ — ዞሬ ያየሁትን ÷
እንድባንድ ዘርዝሬ — ባላወራም ሁሉን ÷
አመላክቻለሁ — ዋናውን ጉሉሁን ÷
በኅሊና ባካል — መካከል ያለውን ።
እንግዲህ እናንተ — ወገኖች ፍረዱ ÷
ጥሪውን ልቀበል — ልጓዝ በመንገዱ !
ወይስ በብዕሬ — ይቀጥል ምገዱ ÷
በቃላት በሐረግ — ምግታር መገድገዱ ።
ኅሊና ሳይጠራ — አዕምሮ ሳይዳብር ÷
ንካላዊ ትግል — ዕውነት ሳያነጥር ÷
ከንቱ ነው ይላሉ — የየመሰኩ ምሁር !
የትግሉ ሁሉ — የተግባር ቀዳሚው ÷
ሥነ ቃል ቲአሪ — የመንፈስ እንጂ ነው ÷
እንደዮሐንስ መጥምቅ — ጎዳና ጠራጊው !

ሐቅን በቲአሪ – መጀመሪያ መግራት ፡

ይጠቅማል ይላሉ – ትግሎችን ለመምራት ፡

በነፍስ ሆነ ባካል – ግብን ለማስገኘት ።

አለያማ መግደል – ካውሬ በምን ይሻል ፡

ባለኀሊናው ሰው – ማሳነን የማይችል ፡

ካልሆነ በምክር – ክፋት የማያስጥል ።

ስለዚህ ነው – ማስተዋል ያለብን ፡

ከገዳዮች ቡድን – ተሽለን ካልቀረብን ፡

እንደነሱው ብንገድል – የት ላይ ነው ሐቃችን ?

የምንለይበት – ምንድነው ቦታችን ?

ለሕይወት ጠበቃ – የቆመ ሰው ሁሉ ፡

ግዳይ እንዲያወግዝ – ኪዳናዊ ቃሉ ፡

ሕይወትን መታደግ – መሐላው ነው እሱ ።

ሕይወትን አስተምረን – ሞትን ካላጠፋን ፡

የብዕር ሠራዊት – ሁሌ መማራችን ፡

ውጤት ካላሳየን – ምንድነው ፋይዳችን ?

ወይም ደግሞ ልበል – ትግላችን በመንፈስ ፡

በርግጥ ካላቻቻ – ሰዎችን መመለስ ፡

ከክፋት ከዕኩይ – ካልቻልን ለማሶታገስ ፡

ሊያስፈልገን ነው ወይ – ጥይት ባሩድ ማጨስ ?

ነፋስና እሳት – ሆኖ ተፈጥሯቸው ፡

መላዕክት በመላ – ንጹሕ መንፈስ ናቸው ።

ዘጠና ዘጠኙም – ነገደ መላዕክት ፡

ረቂቃን ናቸው – በጠባየ ፍጥረት ፡

ስለሌላቸው – የውሃና መሬት ፡

ግዙፋን አድራጊው – ልዩው ባሕርያት ።

መላዕክትም እንኳ – ሲችሉ በመንፈስ ፡

ሰውን ለማስተማር – በረቂቅ እስትንፋስ ፡

አስፈልጓቸዋል – በግዙፍ መደምሰስ ።

ስለዚህ ነው – መብረቅ ወነጎድጓድ ፡

ይዘው የሚመጡት – በተግባዕ ለማንደድ ።

ሚካኤል ሠይጣንን – የሚጠልዝበት ፡

ነበልባል ሠይፍ አለው — ሲያስፈልገው መቅጣት ።
    ታዲያ ለምንድነው — የመንፈስ ሰው ባሬ ?
    በዱላ እማያምነው — ሲያስተምር ቀባሬ ።
ታዲያ ለምንድነው — ብዕረኛ ሁሉ ፥
ዱላን ሲያነሱበት — ለጦፈ ትግሉ ፥
መቀበል ያልቻለው — በዕምነት ክልሉ ፥
አይሆንም እያለ — ቆመጥ መከልከሉ ።
    የብዕሩን ምክር — አልሰማም ባለ ሰው ፥
    ሌላ ምን አማራጭ — ምትኩን ሊሰጥ ነው ?
    በመንፈስ ነው ትግሌ — ብሎ እሚደልለው !
ለምን አይማርም — ከመላዕክት ድርጊት ፥
አይጸልጠስ ነበረ — በምንፈሱ ትምህርት ፥
ነፍሳትን አስተምረው — ምርኮአቸው ማስገባት ፥
ያለትጥቅ ያለጦር — ሲቻላቸው ማንኘት ፥
ያደፈችን ሕይወት — በሠይፎች የሚያጥቧት ፥
በሳት ነራዲቻው — የሚያርዱት መናፍስት ፥
በነበልባል ማጭድ — ፅኩያን የሚያጭዱት ፥
ከገባበት ገብተው — ሠይጣን የሚያጠፉት ።
    እያን ይችላሉ — በመንፈስም ትግል ፥
    መላዕክት በሙሉ — ካስፈለጋቸው ድል ።

ሚካኤል አልነበር — ያንን ባሕሩን ፥
"ሲመጣ ግደለው!" — ጦማር የሚለውን ፥
በ"ሹመው!" ለውጦ — በስትንፋሱ ሥልጣን ፥
ከሞቱ ያዳነው — ያነበብነው ድርሳን ።
    እንግዲህ እመረኝ — ብዕረኛ ወገን ፥
    ትግል ወንታ እንደሆን — ታዘብ መላዕክትን ፥
    በመንፈስ ባካልም — የታላት የሠይፍን ፥
    አትርሳ ሥራበት — እንዱ ሲከሽፍ አንዱን ።
ሁለቱን መንገዶች — ጠቁሚያለሁና ፥
እስቲ ምረጡልኝ — ይትኛው ነው ቀና ?
    ወገን ምክር ስጠኝ — ያንተን ቃል አምናለሁ ፥
    የመንጐሴን ጥሪ — ይዤ ቀርቤአለሁ ።
በርግጥ ያለቆመጥ — አይሠምርም ወይ ትግል ?
ነፃነት ለማምረት — መብቶችን ሊያዳብል ፥
ጠባይን ቀይሮ — ሰውን ሊያስተካክል ፥
ብዕር አይችልም ወይ — ፅኩይን መገንጠል ?
ነፍጠኛን ሊቋቋም — በመረቀቁ ገድል !!
    ረቂቁ መንፈስ — ግዙፍ ሰው ካታተው ፥
    ያለንበት ዓለም — ትርጉምም አይኖረው !
    ግዙፍ ምድራችንም — መላም ቅጥም የለው !

ወይም ካላዋጣ - አንዱ መንገድ ብቻ ፤
በቀኝ ብዕር ይዞ - በግራኛው ጠንቻ ፤
ሊኖርብን ነዋ - ማንገብ እቻ ላቻ ፤
ዑዚና ማሽንገን - የባሩድ ሰልቻ !

ለዘመኑ ትግል

የመንፈስ የአካል (የነፍስ የሥጋ)

በማባው ከሆነ - ድንቁርናም ዕውቀት ፤
የሥጋም የነፍስም - ትግል ነው መድኃኒት !

ብዙ አምሳልና - ምሳሌም የሚሰጥ ፤
በባሕላችን አለ - ትግብርት የሚመሰጥ ፤
ብዕርና ባሩድ - ለትግል የሚያላውጥ ።
ማሳየት ቢያስፈልግ - እንዳንዱን ልጠቃቅስ ፤
ከአካል ትግል ጋር - የሚዳብል መንፈስ ፤
የሰማዕቱን መሳይ - የቅዱስ ጊዮርጊስ ።

የልዳው ጊዮርጊስ !

ለማዳን አስቦ - ንጽሕት ቢሩታዊት ፤
ከደራጎን ዘንዶ - ከመንጋጋው መቅሠፍት ፤
ምንድነው መግሪያው - የተጠቀመበት ?
ማዳን አቅቶት ነው - ሰማዕቱ ጊዮርጊስ ?
ድራጎን ለማጥፋት - የነበረው መንፈስ ፤
ሳይዘው ቀርቶ ነው - ጦር ሊደመስስ ፤
መግሪያ መያዙ - ለትግል ከስክስ !
መንፈስ በተናጠል - ብቻውን ላይበቃ ፤
በተጋድሎ ወቅት - እንደማያመረታ ፤
ለማስተማር ይሆን - ማንገቡ የጦር ዕቃ ፤
በትጥቅ የጎጠመው - ድራጎን ሊያጠቃ !
እንደሚያ ከሆነ - ትክክለኛው ሐቅ ፤
ብዕረኛ ሁሉ - ይሆን ምርጫ ይወቅ ፤
መንፈስ እንዳይበቃ - ብቻውን ለማረቅ ፤
ክፋትን ነቅሎ - ከሰው ልጅ ለማራቅ !!

---------XXXXXX----------

የምሥራቅ ጠቢባን – እንደሚያምኑት ዓይነት ÷
የ"ያን"ና የ"ይን" – ቅምር ባሕርያት ÷
አቀናጅቶ አጣምሮ – በውሕድ አንድነት ÷
ምሥጢራት ምድርን – ይቻላል ለመፍታት ÷
ሥምረታቸው እንጅ – ለሰው ልጅ መድኀኒት ÷
ያቀጣል ይሠራል – በ"ዳዎ" እንዳሉት ÷
መምሪያችን ይሁን ወይ – መንፈስና ትልበት?
እንግዲህ ለሁሉም – የናንተን ውሳኔ ÷
ጠባቂ ነኝና – በዚሁ ላብታ እኔ ።
"Conventional" ይላል – ፈረንጁ በቋንቋው ÷
የጦር ትንቅንቁ – ሲከሽፍ ሳያዋጣው ÷
በ "Dialogue" ይሁን – ይላል ብልጡ ጮሌው ÷
በውውይት ብቻ – ማታለል ሲቀናው ።
ሁኔታን መርምሮ – ፅቅዱን ሲቀይድ ÷
"እንወያይ!" ይላል – ልቦናን ሊሞርድ ።
በተንኮል ተብትቦ – በተለየ ዘዴ ÷
"እንታረቅ!" ይላል – ወስላታ ወንበዴ ።
እንደዚያ ወሰሉን – ከባዕዳን ቀድተው ÷
"ታለሉ!" ይሉናል – ጮሌዎች ነን ብለው ÷
የኛው የራሳችን – "ወገን" ስንላቸው ÷

ሊሸጡን አሰቡ – ለባዕድ ደንበኞቻቸው ።
ታሪያኮ ባሕላችን – ለዚህ አለው ምላሽ ÷
በብሒሉ ሳይቀር – መካችና አፍራሽ ÷
የመጣው ቢመጣ – እስኪሞት የማይሸሽ ።
"ምከረው ምከረው – በብዕር ምከረው ÷
በቃልህ ንገረው – በሞራል አስተምረው ÷
አልሰማህ ካለ ግን – ባካል እንዲገባው ÷
ባሩድ አጭሰበት – በመጋዝ ተርትረው ÷
አሻፈረኝ ካለም – በሞግዜር ሸልጠው ።
ኅሊናው እምቢ ሲል – ልቡም አልቀበል ÷
ሌላ ምስ የለውም – የእብነት አምባል ÷
በኃይል ከመጠቅጠቅ – ከማስገባት ዓካል ÷
በሆነ ዓይነት ጥበብ – ከሥጋው ማላባል ÷
ከዚህ ዘዴ በቀር – አይገባውም ጠብደል!
ስለዚህ ነውኮ – ብሎ "ብዕር ይብቃኝ!" ÷
ተማባሩን ያ ጠላኛ – የሚል "ይውረስልኝ" !
የሥነ ልቦና – ሊቃውንት ምሁራን ÷
የኖሩት ሲጽፉ – ያንን ሰው ለማዳን ÷
ነበረ በመንፈስ – መግረክ ኅሊናን ።
እንዲያ ሲሠቃዩ – ሲጽፉ የኖሩት ÷

ብዕር ከወረቀት - እናከሠው የጣሩት ፤
ስለነበረ ነው - የተሻለ መንገድ ፤
ከቡሩን ብፀፅ ሰው - በባሩድ ከማንደድ ፤
ጎሊናውን ማርከው - ከፉት ለማስወገድ !
ጠዋት ማታ የጣሩት - መታከስ እንዳይለምድ ፤
እንዳይማገድም - ከጦርነት ምገድ ።
ከ "ነቀለ" ኋላ - "ወድር" ን ሊያስከትል ፤
የመንጎሉ "ጥሪ" - ብዕር ንቀል ይላል ።

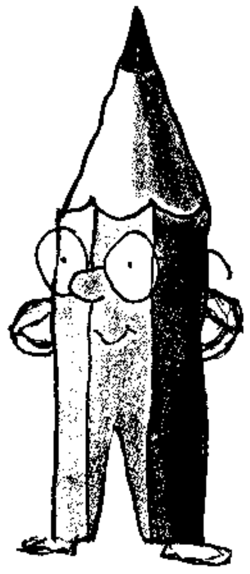

ከእንግዲህ ይብቃህ - መንቀሳቀስ ብዕር ፤
ጉልበት ተተክቷል - መንፈስ ለማስገበር ፤
ያንተ ዐቅም አልቻለም - አመፅ ለማባረር ።

ብዕርማ ነበር - የአመፅ መድኃኒት ፤
ጠራርጎ የሚያጠፋ - የኀሊናን መቅሠፍት ።
ተቀባይ ግን ካጣ - ሰሚ ያለው ጆሮ ፤
ቦታውን ይለቃል - ለጣሳ ቀርቀሮ ፤
በጥይት በባሩድ - ለሚያወልክ ደንቆሮ ።
ግን እሁንም ቢሆን - ተስፋ ባለመቁረጥ ፤
ብዕረኛን ሁሉ - ልጠይቅ ቢያሳምጥ ።
እንዳጸጂነታችሁ - ልብና ኅሊና ፤
እላችሁ ወይ እንደድ - የመንፈስ ባሙና ፤
ቀኜ ዕቡያንን - የሚያጥብ ፀጸምና ።
ፀርግጥ ማጠብ ችሎ - እድፍ የሚያስወድ ፤
የቆሸሸ ልብን - የሚያጸዳ በግድ ፤
እላችሁ ወይ ጥበብ - የፋውንዴሬ ሞድ ።
ያንን መሳይ ጥበብ - ካለ ባደባባይ ፤
ሰውን ከመግደሉ - እኛ የለን ጉዳይ !
ብዕረኛ ሁሉ - ሲደግ የኖረው ፤
ፀብዕር እፍንጫው - ሁሌም የተዋጋው ፤
ለማስቀረት ነበር - ሰውን ከሞት ፅጣው ።
ሁሉ ሰው እምናፀት - ሌላ ፀዴ ካጣ ፤
ከእንግዲህ እመሩኝ - ነብተናል ከጣጣ ፤

ብዕር ወረቀቱም — ባፍንጫዬ ይውጣ !
ረባም አልረባም — በማያወላውል ቃል ፤
ሌላ አማራጭ ኖሮ — ሰውን ላለመግደል ፤
ያለን አንዱ መንገድ — ከሆነ መቃተል ፤
የመንጎሌ ጥሪ — "ብዕር ንቀል!" ብሏል ።

ውስጣዊ ትካዜ — እያቃጠለኝ ነው ፤
ተጋሪዬ ሁሉ — በርግጥ እንደሚለው ፤
"ሹፋ ቶሎ እንጂ!" — ዛሬ የሚያጣጣው ፤
ይህን መሰል ሐሳብ — የምሠነዝረው ።

ከሁሉም ከሁሉም — እንደሚቀድም ተግባር ፤
ግወቅ ግዴታው ነው — ሠራዊተ ብዕር ።

የሞራል መምህራን — ከመደርደር ቃላት ፤
ይበልጥባቸዋል — በተግባር ማሳየት ።

በብዕር አዝመራ — ሥምረት የገባ ፤
ግዴታው ነው በርግጥ — ምግባርን ሊየግባባ ።

"እንዲህ አርግ! እንዲህ ሁን!" — ብሎ ከመናገር ፤
ጊዜያችን ጠይቋል — ማሳየት በተግባር ፤

ረቂቅ ድምፅ ሳይቀር — ኅልቆ የምንሰማው ፤
ከግዙፍ ንካል ውስጥ — ተወልዶ አድጎ ነው ።

ለተግባር በተግባር — የተግባር ለመሥራት ፤
መምህሩም ካህኑም — ያሳይ ድርጊት ትግብርት ።

ለርሁቡ ፍጡር — ይበልጥ የሚጠቅመው ፤
በደረቅ ባዶ ቃል — ልቡን ከሚያሞቀው ፤
ይበልጥበት ነበር — ሆዱንም ያርሰው ፤
ውልውሉን ወርውሮ — ከርሱ ላይ ቢመታው ።

ይሻለው ነበረ — እንጀቱ ላረረ ፤
በውሃ ጥም ድርቀት — ለተኮማተረ ፤
በቃል ከሚጸጸት — እየተማረረ ፤
ውሃ ቢረጭበት — ይረካ ነበረ !

"ራብ አራቶተው" — ለሚል ተጸጻች ሰው ፤
በቃላት ቢራራ — የሚያውቅ እንዳይጠቅመው ፤
በረሀብ ደረቅ ቁር — ሲማቅቅ ከሚያየው ፤
ይበልጥበት ነበር — እንጀራ ቢያለብሰው ።

ከቃል ርኅራኄ — ከልባዊም ጭንቀት ፤
የተራበ አይቶ — በውስጥ ከሚጸጸት ፤
ይወጣለት ነበር — እነጣጥሮ ሳይሰት ፤
በደረቀ ሕብሰት — ከርሡን ቢፈነክት !

"ወይኔ እንዴት ይጥግህ?" — ብሎ ከሚጸጸት ፤
በርግጥ ይሻል ነበር — ቦርዴ ቢረጭበት ፤
መሬግ ቅራሬ — ወይ አረራ ቢግት ፤
ለቢያ ለተጠማ — ለተቃጠለ አንጀት !

ቁስረኛውን ሰው — የሚወቁለሙ ፥
በዚህ ሥዕል ዓይነት — ነፀር ብቻ ነው ።
ጎብር ነክቦ ፋይሉቅ — ደፋቄ ለማበጠል ፥
በማይወቃ ቁጠተ — ወሸከር ወጸለለ ፥
ምንም ቱዶል አይወራም — ለተነከበ ነፍል !
የሊሆን ምንነት — ወዘርዘር ወተንተን ፥
ከበሬላዊ እጸጸለም — ቃላትን ወሰተን !
ሥዕሉ በገለጽ — እፍይቿለ በሆን ።
'እደ ልጊ ወተ' — እንደሚለው በሪን ፥
"ከፋር ላይ ቆሞ" ን — ዋና አቋቋሙን ፥
ማጓጓዜቱ ነው — ድረሱት ደለዉን !!

እስቲ ፈንጠር ብለን — እንደ ልዩ ትንግርት ፥
በዚህ በምድራችን — በቅለው ከሠፈሩት ፥
ካስደናቂዎቹ — ግሩማን ታምራት ።
    አሁን የታለና — እንዳታርታይድ ጀግና ፥
    ከደቡብ አፍሪቃ — ሮጦ ባፈና ፥
    ኢትዮጵያ የገባ — በጭጋግ ደመና ።
የፈረንጅ ጡት ጠብቶ — ባስገኘለት ወተት ፥
ጡንቻ አበጀሁ ብሎ — ቀን ከሌት ሲጓግት ፥
ምን ትሉታላችሁ — ያን ጠባብ ሠራዊት ?
    ግማሽ ምዕት ዓመት — በሰንት ክብካቤ ፥
    ተኮትኩተው አድገው — ባካል በደባቤ ፥
በሰንባጭ ጊዜ — በጥቂት አውራሃት ፥
ሠላሳ ጀኔራል — አዕላፍ ሠራዊት ፥
ከ "እምአልቦ" ሠነድ ውስጥ — በቅጽበት ሲከተት ፥
አይደንቅሳ በርግጥ — ባሩድ ባሩድ ሲሸት !!
        አሰራ አንድ ጋሜዎች — ሃምሣ ሚሊዮን ሕዝብ ፥
        ማጎደሩ ሆነው — ለባዕድ ባለገንዘብ ፥
        ሲያጭዱት ሲከምሩት — ሲነዱት አላግባብ ፥
        ከቶ ምን ይባላል — ይህ ዓይነቱ ምናብ ፥
        ጎሊናን የፈታ — ሳይንስን የሚስልብ ?

ቲአሪና ተግባር – ጣጣቸው ሲነሳ ፥
አውታሩ ብዙ ነው – ዝርዝሩ እሚወሳ !
"በብዕር ሲጧጧር – ከኖረው ሼክስፒር ፥
መቶ ጊዜ ይበልጣል – ያ 'ኖቤል' በተግባር ፥
ዳይናማይት የሠራው – የሚፈለጥበት ምድር !"
የሚሉ ሞልተዋል – አቅራቢ ንፅፅር ።
ከግሪኮች ይልቅ – የኖሩት በተረት ፥
አፖሎ ዲያና – የዜውስ አማልክት ፥
ኦሎምፒክ አርጤምስ – መንፈስ የሰማያት ፥
እያሉ ሲረዉ – ምናብና ቅዠት ፥
አሮጌውን ዘመን – በዚያ መልክ ከኖሩት ፥
ይሻላሉ ቻይኖች – "ጎን ፓውደር" የሠሩት ፥
ገቢራዊ እንጂ – ውጤታቸው ትግብርት !
ዛሬን ቢሆን ታዲያ – ቀለም ከመለቅለቅ ፥
በብዕር ማጥር – የሰው ልብ ከማውለቅ ፥
ባሩድ በጎረሰ – በሰቀኛው እርሳስ ፥
ባይሻል አልቀረም – ጠላትን መደምሰስ ፥
ድርጊትና ተግባር – ነውና እሚፈውስ ፥
መንፈስ ለማይገባው – ለፀረ ሰብ እርኩስ !

"ሰጠው መነዘረው – ባመዓው እርሳስ ፥
የምኒልክ ባሪያ – እኔ ዮሐንስ !" ፥
እንዳለው ገማች – ራሱ እየማነ ፥
ባመዓው መግሪያ – ነፍሱ እየባነነ፥
በዚያው መከምከም ነው – ጠፍቶ እስከበነነ።
ወረቀት ለጊዜው – ማብነኛ ባይሆንም ፥
ተራውን ጠብቆ – ማገልገሉ አይቀርም ።
"ጂን ቡ ጁ!" ይላል ቻይና – ነገሮች ሳይጥሙት ፥
እኔም ልበል እንጂ – በነሱው እንደበት ።
የቲአሪው ፈረስ – ጋልቦ በሰምሰግ ፥
በብዕር በቀለም – በብራና አውድማ ፥
ገምግሞ አድርሷል – ከተግባር ከተማ ፥
የወቅቱ ተልዕኮ – የጊዜውም ትግል ፥
የተግባር እንጂ ነው – ቲአሪማ አብቅቷል ።
አትንኩኝ እያለ – የሚያብጥን ኮርማ ፥
ገልብጦ መግራት ነው – በተግባር አውድማ ።
ልውጋችሁ እያለ – ያስቸገረን ወይፈን ፥
ምሱ ሲኮላሽ ነው – ፅብሪቱ እንዲመከን ።
ከሁሉም ከሁሉም – ቢመለስ በሰላም ፥
በማስተማር መምከር – የተሻለ የለም ።

ተመክሮ ተገርቶ - ካለ አሻፈረኝ ፤
ሌላ መንገድ የለም - በተግባር አመረኝ ።
በስደት ያለን ሰው - ከምድር ጥጋት ሄዶ ፤
መረበሽ መነጀስ - መከሰስ አስገድዶ ፤
ኢሰብዓዊነት ነው - የዕቡያን ነዶ ፤
ፍርድን የሚጠይቅ - የወንጀል ማገዶ ።

"The best part of life"

እኔ እንደሁ አልኖርኩም - ማንም ቢለፈልፍ !
እኔ እንኳ እንደሆንኩት - ምን ጊዜም ልኑረው ፤
ሀገር ግን የጋራ - የትውልድም ቅርስ ነው ፤
የማንም አሰካሪ - መመዝበሩን ይተው ።
ቅንጣትሽን ሳይነካው - የማንም እሰካሪ ፤
ሕያዊት ኢትዮጵያ - ለዘለዓለም ኑሪ !
ምንጊዜም የምል ነኝ - ሀገሬን አክባሪ ፤
በብዕር በቀለም - ወረቀት ላይ ጫሪ ።
ዛሬ ግን አዝማሚያው - በፈጠረው ትርጊት ፤
መንፈሴን ቀስቅሶ -/ጨኖውንም ነስቶት ፤
"ብዕር ንቀል!" ብሎ - ነትንቶኛል ድንገት ፤
በሌላ እንድተካ - በተግባር በድርጊት ፤
እንግዲህ ምከሩኝ - ከየሪው ልግባበት ?

I am not me without Ethiopia,
Because,"I am an Ethiopian !"

ይፀን ቅኝት ይዘው - እሚዘምሩ አሉ ፤
"ኢትዮጵያውያን ነን" - ምንጊዜም የሚሉ ።
ከቶ ማንደር ሳይኖር - እንዳይኖር አላፊ ፤
በማወቃቸው ነው - የሚያቀርቡ ጥሪ ፤
"እያለን አትሞትም!" - የሚሉ መካሪ ።
ዘርማጥም ሰቅ ነው - ያቺ ቅድስት ሀገር ፤
የነፃነት እምባ - የታሪክ ማኅደር ፤
የሰው ልጅ መሠረት - የጀግኖቻች ምድር ፤
እንከራባታለን - እናት ናት የምትኖር ።
ልጆቿን በጀ ይዛ - ሕይወት ታስተማራለች ፤
ሕይወትም ናትና - "አትንኩ!" ትላለች ።
ከወትሮው የባሰ - ዛሬ ብትፈተን ፤
ዘርማጥ ታልፈዋለች - ሲመጣ ብሩህ ቀን ።
ክብርሽን ሳይደፍረው - የማንም እሰካሪ ፤
ሕያዊት ኢትዮጵያ - ለዘለዓለም ኑሪ !!

ይህን አስመልክቶ — የግጥሟም አዝማች ÷
መርሆው (Slogan) አድርጎ — ቀርጿል ለተመልካች ።

በርግጥ ካላጥቃ — በመንፈስ መታገል ÷
ነፍስን በመለወጥ — ጠባይ ማስተካከል ÷
ሌላ አማራጭ የለም — በስተቀር በአካል ÷
ሥጋን ጨፍላቂ — ካልፈጠሩ አምሳል ÷
ስለዚህ የወረቀት — ትግሉ ይበቃል ÷
የመንግሥቱም ጥሪ — "ብዕር ንቀል!" ይላል

መንፈስ በመግረክ — ካላስገበረ ነካል ÷
ምንም ፋይዳ አልሠራም — የወረቀት ትግል
ስለዚህ ቀይር — ዘዴውን ሊያሻሽል ÷
አለመትረው ጠባይ — ፈልጎ "ወድር!" ሊል
የመንግሥቱ ጥሪ — "ብዕር ንቀል!" ይላል ።
ሊወድር ሊያቅራራ — በነካል ሊታገል !

ያልታጠቀን ወገን — በታንኮች ሲነዳው ÷
በቤት በመንደሩ — ወናውን ሲነሳው ÷
"አቤት!"ም ለማለት — በሠልፍ ሲከጅለው ÷

በባሩድ በጥይት — ጨክኖ ሲቆላው ÷
በመሰል ከመመከት — ሌላ ምን ምርጫ አለው ?
የዚች ልዩ ግጥም — ምልዕክቷ ይኸው ነው ÷
የጊዜው ጥቅንጥቅ — ዕብሪት የፈጠረው ÷
እንገብጋቢውና — አብከንካኝ ጥያቄው ÷
ወደድንም ጠላንም — ባጭሩ ይኼው ነው ።
አሁንም ደግሜ — እላለሁ ሠልፌ ÷
ሰላማዊ መንገድ — ነበረ "ምላሼ!"
ክብረ ብዙኃንን — ማምጫው ለነጋሼ ።
አልፈልግም ካለ — የሰላሙን መንገድ ÷
"ብዕር መንቀሉ ነው!" — ሳልፈልገው በግድ ÷
አማራጭ ከሌለ — ዕብሪት የሚያስወግድ ÷
ሦስተኛ ጎዳና — እድራሽ ከፍትሕ ከፍርድ !
እስከዚያው እንግዴህ — ወገን የሰማችሁ ÷
ንገሩኝ ፈጥናችሁ — ውሣኔ ካላችሁ !!!

መከላከያ እንጅ – ለማጥቂያ አይደለም !

ከይሲ መርዝ ባይኖረው – ሁሉ ባፈቀረው ፥
መርዛም መሆኑ እንጅ – ከፍጡር ያጣላው !
በመንደፉ እንጅ ነው – ሰው ሁሉ እሚፈራት ፥
ግር እምራች አይደለች – አለያማ ንቢት !
እውሬ የምንለው – እንበሳው ነብሩ ፥
በጉልበቱ ደፍሮ – ደካሞች መስበሩ ፥
ሕይወት ቅርሳቸውን – መቅጨቱ ባጭሩ ፥
ያ ምግባሩ እንጅ – በሌሎች ያሰጠላው ፥
እለያማ አልነበር – ሥጋና ነፍስ ያለው ፥
ምኞት ፍላጎቱ – ሊሆን እንደሌላው ፥
የዒት ግታ ሕልው – ሊኖር ሆኖ ሕያው ።
ከብረ ሰብ መድፈሩ – ያለኔ ማለቱ ፥
ልርገጥ ላጥፋ ብሎ – እጉል መደንፋቱ ፥
ያን መሳይ ጠባዩ – ኩራቱ ትምክሕቱ ፥
ነው እንጅ ያሰጠላው – እያንዳንዱን ጠላት ፥
አለያማ እልነበረ – የሰው ልጅ ሰው ኅይነት !
መንኅሌ "ንቀል !" ሲል – ያሳለፈው ጥሪ ፥
"ውጋ" ና "ወድርን" – ቢያሳይ ለጠርጣሪ ፥

ኅላማና ግቡ – ለመከላከል ነው ፥
የማጥቃት ባሕርይ – ፍላጎት የሌለው ።
ከጥፍር እስከፀጉሩ – ታጥቆ ያለ ጠላት ፥
እስከሆነ ድረስ – ኅላማው ለማጥፋት ፥
ራሱን ለማዳን – ሌላው ያለው ምርጫ ፥
ባለው ፀቅው ሁሉ – በቆመጥ ፀጡማ ፥
መከላከል እንጅ – ማጥቃት ምን ሊበጀው ፥
ባለመርዙን ዕባብ – ራሱም ከጠላው ።
መከላከያውን – ከማጥቃት የሚቆጥር ፥
ፍፁም ደንቆሮ ነው – እለያም እምቡጋር ።
መርዙን ነቅሎ ማውጣት – ከተቻለ ባግባብ ፥
ካካሉ ምን እለን – ሞተ አልሞተ ዕባብ !
የኔ "ብዕር ንቀል!" – ማለት ፀኔ ትርጉም ፥
የመከላከያ እንጅ – የማጥቂያ አይደለም ።
መርዝ የሌለው ዕባብ – ምስሉ ልባ ልጥ ነው ፥
ምንም ጠላትነት – ቦታነት የሌለው ።
መርዝ መግሪያውን – እስከጣለ ጠላት ፥
ፀልቡ ይተካል – ፍፁም ወዳጅነት ።
ይህ ነው ትልዕኮው – የዘወኑ ትግል ፥
ከመንኅል አፍንጫ – ብዕር የሚያስነቅል ።

--------XXXXX----------

ል ስ ል ስ ብ ር ን ዶ Passive Resistance

(እግሩን ነው የሚቆረጥው ፤ አትንካው!)

በሆነ አጋጣሚ — ሁለት ባልንጀሮች ፤
ጎዞ ይዘልቃሉ — እደርሰው አምባዎች ።
እልም ካለ ጫካ — ደረሰው አንድ ምሽት ፤
ሠፈሩ ያደርጋሉ — ከአንዲት ጎጆ ቤት ።
የተፈጥሮ ሆና — የሰው ልጅ ባሕሪ ፤
አንዱ ደፋር ነበር — ሌላው ደግሞ ፈሪ ።
ፈሪው ከመሰጥ ጥግ — በሽሽግ ሊተኛ ፤
ከበሩ ላይ ደግሞ — ደፋሩ ጓደኛ ፤
ውስተም ተሰግው — ሳይፈሩ ቀበኛ ።
ፈሪው በፍርሃቱ — እይቶ ጥር ቅጥት ፤
ሲፈራገጥ እግሩ — ወጥቶ ጥር ድንነት ፤
ለተቀበ አያ ጅብ — ጓላይ ምሳል ሌሊት ።
ምጋውን ዉርሶ — እግንቱ ላይ ሲደርስ ፤
ጅቡ ሲቆረጥም — እግንት ሲያተቆምስ ፤
ቀበኑ ይሰማና — ፈሪውን ሲጠይቅ ፤
"ዝም በል ጓደኛዬ — ከግሬ ጋር ትንቅንቅ ፤
ይዟል አንዳች አውሬ — በጥርስ ሊያመላልቅ ፤
ቃስጨርስናሁ — እንቅልፍ ተኛ ይልቅ !"
አለና ሲነግረው — ጓዱ ዘሎ ነቅቶ ፤
ጅቡን አባረረው — በቶሎ ነርቶ ።
በለተወጨረሻም — አይቶ ጓደኛውን ፤
"ተመው የምትለኝ — አንተ ምን አስከትሆን ፤
ነበር የኔ ወንድም — ልጠይቅህ እሆን !"
በማለት ተናገር — ወልሱንም ሳይጠብቅ ፤
ተሸከሞት ሄደ — በሌሊ ሌሊት ድቅድቅ ፤
በሆገር ወጌ — የነን ቁስሉን ሊያደርቅ ።
"ዝም በል!" ያለኝም — ነበቀሻል ያ ወንፈስ ፤
ፈረንጆቹ ይሉታል — "ፓሲቭ ሬዚስታንስ"(Passive Resistance)
ሌላውን ሲወቅሱ — በምቃይ ሊያጠሉ ፤
ወከፋከፋው — እንዳይጠፉ እንቀበ ።

--------XXXXX---------

የርስዎ ግላዊ ምርጫ የትኛው ነው?

ለ ዘ መ ኑ ት ግ ል

በመንፈስ (ብዕር)

ይህኛው?

ወይስ

በአካል (የጦር)

ይኸኛው?

ወይስ

የመንፈስ
የአካል

በሁለቱም?

ዕልባት!

ዶብተሮች ሲሰቡ - ሰውራን መናፍሰት ፤
ቅዱሳኑን ሆነ - ርኩሳን ነፍሳት ፤
ሳድቃኑን ሠይጣኑን - ከተሠወሩበት ፤
አላቸው ፅፀዋት - "መጠበቂያ" እሚሉት ፤
ካልጠበቁት ጣጣ - ሊካላከሉበት ፤
የሚያስችል መገሪያ - ጥበበ አብነት ።

መንጎሌ "ንቃል!" ሲል - ያቀረበው ጥሬ ፤
ትርጉሙ ይከው ነው - ሊጠብቅ መሠሬ ፤
ባጥቀሀ የሚለውን - እምቡጋሩን ፈሬ ፤
እዚህ እሳት አለ - ዘወር በል ወሬሬ ፤
የሚል ምግታር ይዞ - የሚገጥ ደፋሬ !

ከዚህ ትርጉም ውጭ - ሌላ ፍቺ እሚሰጥ ፤
ቢኖር ለቢች ግጥም - በቋንቋ እሚግግጥ ፤
የግሉ እንጅ የኔ - አንዳልሆን ያረጋግጥ !!

ቀ ታ ል ያ ን ሕ ዝ ብ - ተ ከ ታ ዩ ን ካ ል ተ ቀ በ ሉ ፤

ነ ቃ ብ ያ ን ሕ ዝ ብ - በ መ ገ ደ ድ ይ ደ ገ ፍ ሉ !

ጎጂና ልብ ሞርን - ፍትሕ ርትዕ ካልገዛን ፤
የሕግ ልዕልናን - ካላከበርን እምነን ፤
ዘለንለም ልንኖር ነው - እርስ በርስ ተናክሰን ፤
እንዳሻሩ ባፋንጫ - እየተቀጫጨቅን !
ፅድል ጸሞ ሆኖ - የሕይወት ዕጣችን ።

ሰንት ወሥዋዕት ተከፍሎ - ለዘመናት ትግል ፤
ልናመርት ሲገባን - ጎጂናና ምሬል ፤
እጅግ ያሰዝናል - ቀፍቅሬን መፈለል ፤
መሆኑ ሙሉቱ - ባለፉት ወዲል !!

---------XXXXX---------

መኑ ዘይዌጥን?
ወመኑ ዘይፌጽም?

A LITTLE STORY

This is a story about four people named Everybody, Somebody, Anybody and Nobody. There was an important job to be done and Everybody was sure that Somebody would do it. Anybody could have done it, but Nobody did it. Somebody got angry about that, because it was Everybody's job. Everybody thought Anybody could do it, but Nobody realized that Everybody wouldn't do it. It ended up that Everybody blamed Somebody when Nobody did what Anybody could have done!

ከዝማሬዎቹ ማኅደር

ትግልኮ ሂደት ነው !

(Struggle is a process!)

(ገሞራው - Gemoraw)

1
ታጋይ ቢገደል - ታጋይ ይተካል ! ታጋይ ይተካል !
ወልክርም ቢወድቅ - ወልክር ይነሳል !
ትግል ግን ሂደት ነው - ጓዱ ድል ይወጣል ! ጓዱ ድል ይወጣል !

አዝማች
አይጠፋም በርግጥ - እሳቱ ! እሳቱ ! እሳቱ !
አልጠፋም በርግጥ - እሳቱ ! እሳቱ ! እሳቱ !
አይጠፋም በርግጥ - እሳቱ ! እሳቱ ! እሳቱ !
አጠፋሁ ቢልም - ፋሽስቱ ! ፋሽስቱ !

2
ያገር ልጅ በርታ - ቀበቶህን አጥብቅ ! ቀበቶህን አጥብቅ !
ዲሞክራሲን እንገብ - ብረትንም ታጠቅ !
ፋሽስቱን ዘረኛውን - ለመምታት ድባቅ ! ለመምታ ትድባቅ !

(አዝማች)

3
ሞቱን ሕዝባችን - በረሀብ ተቆላ ! በረሀብ ተቆላ !
ተበደለ ሞተ - በደጋ በቆላ !
ወገን ሆይ ተማምሏል - ፈልግለት መላ ! ፈልግለት መላ !

(አዝማች)

4
በገባው ቃል ኪዳን - ሊሞትለት የትም ! ሊሞትለት የትም !
የሞቱትን ነርግ - በውስጥም በውጭም !
ግቡን መዳረሻ - ሳያደርስ አይተውም ! ሳያደርስ አይተውም !

(አዝማች)

5
ለማይቀረው ድል - ለፍፁም ነፃነት ! ለፍፁም ነፃነት !
ሕዝባዊት ኢትዮጵያን - በቅርብ ለመመሥረት !
ታጋዩ ሕዝባችን - አንድ ላይ ወደ ፊት ! ባንድነት ወደ ፊት !!

----------XX(አዝማች)XX----------

ትግልክ ኪደት ነው!

(ሙዚቀኛው ዘነበ በናታ እንደጻፈው)

March Tempo :

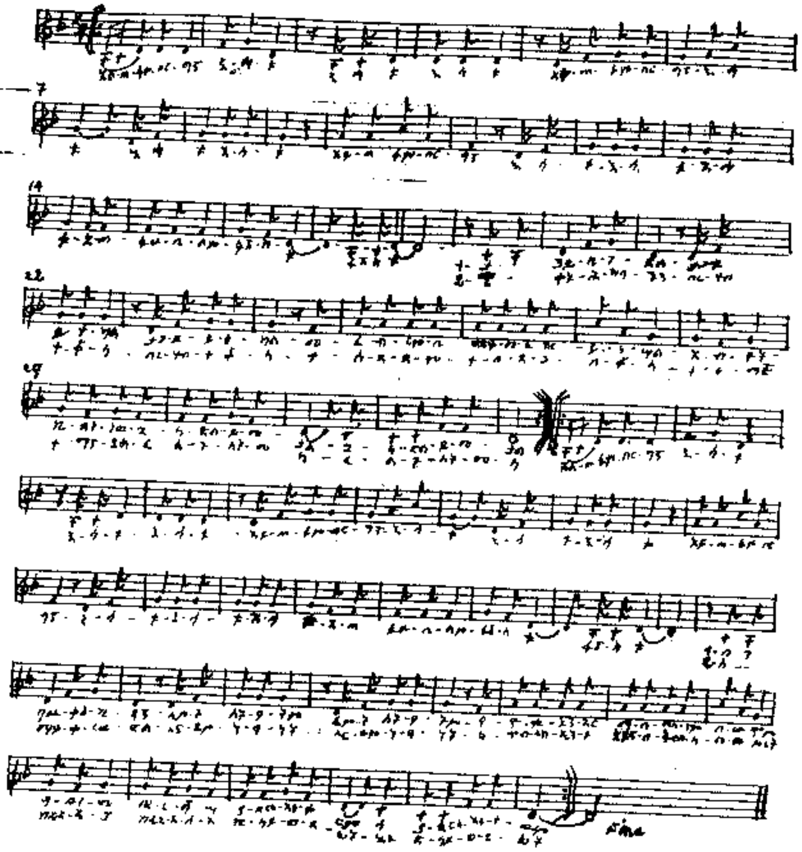

Giutar One :   March Tempo :

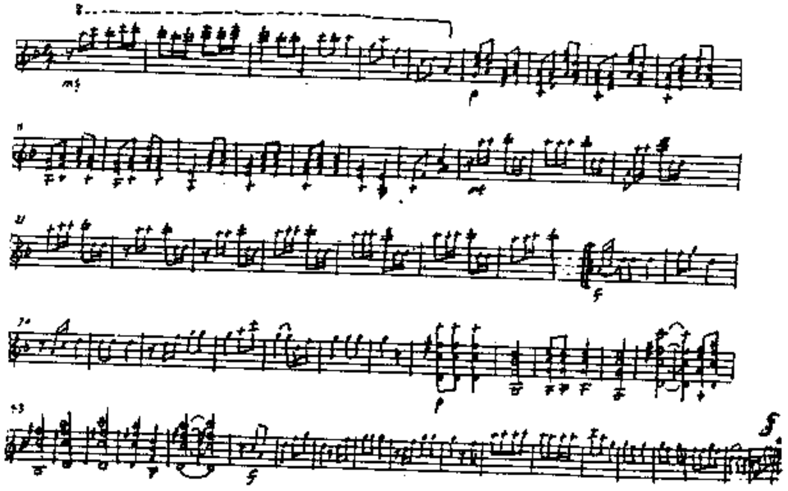

Guitar Two :   March Tempo :

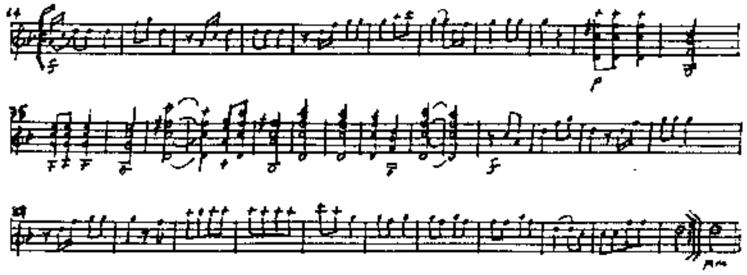

Struggle is a process!

Tener Saxphone One : March Tempo :

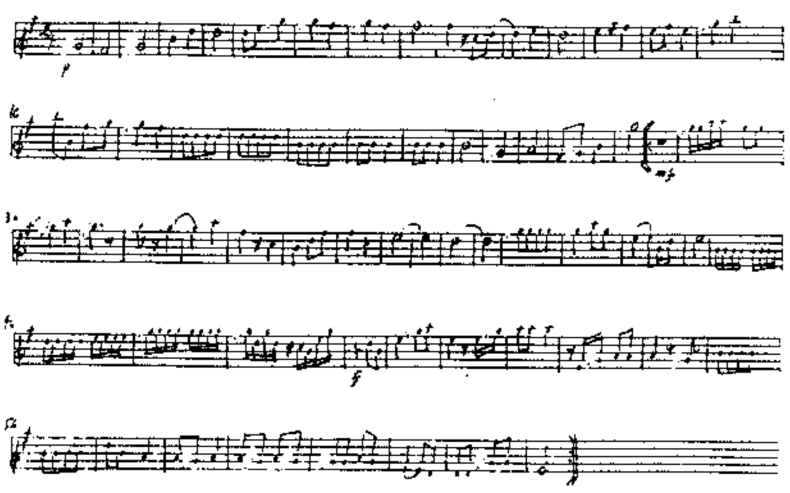

Tenor Saxophone Two :

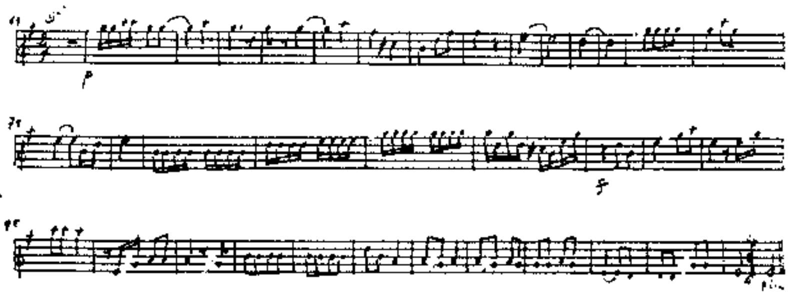

ትግልኮ ኪደት ነው!

Bass Guitar One : March Tempo

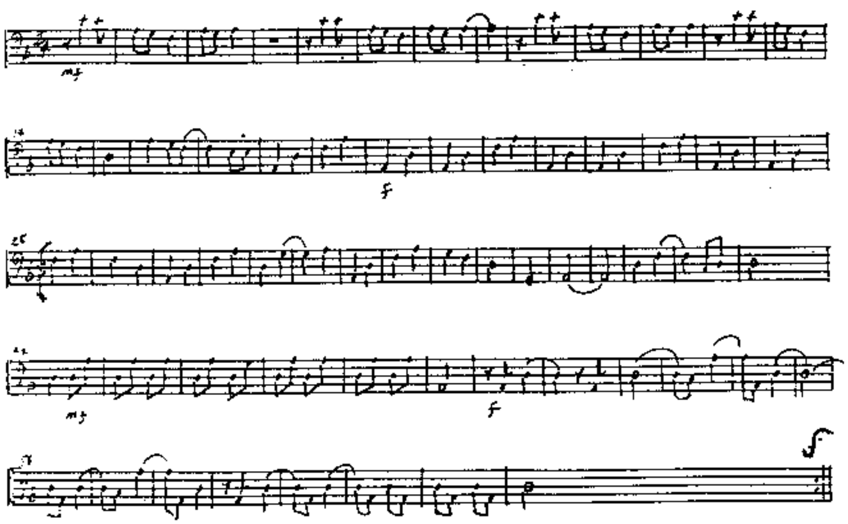

Bass Guitar Two :

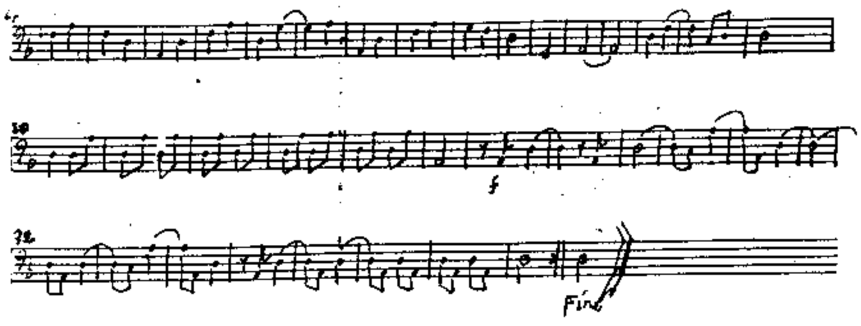

Struggle is a process!

First Violin One :   March Tempo :

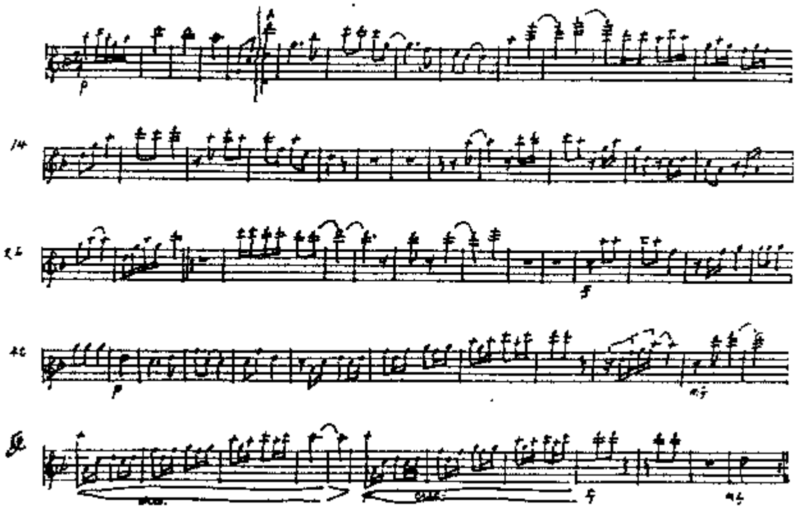

First Violin Two :

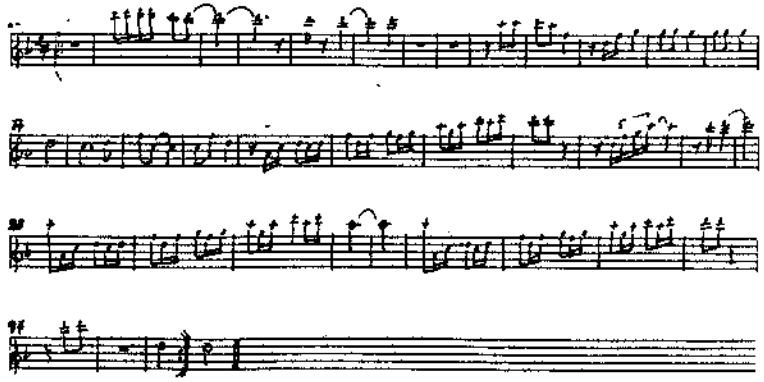

ትግልክ ሂደት ነው!

Second Violin One :   March Tempo :

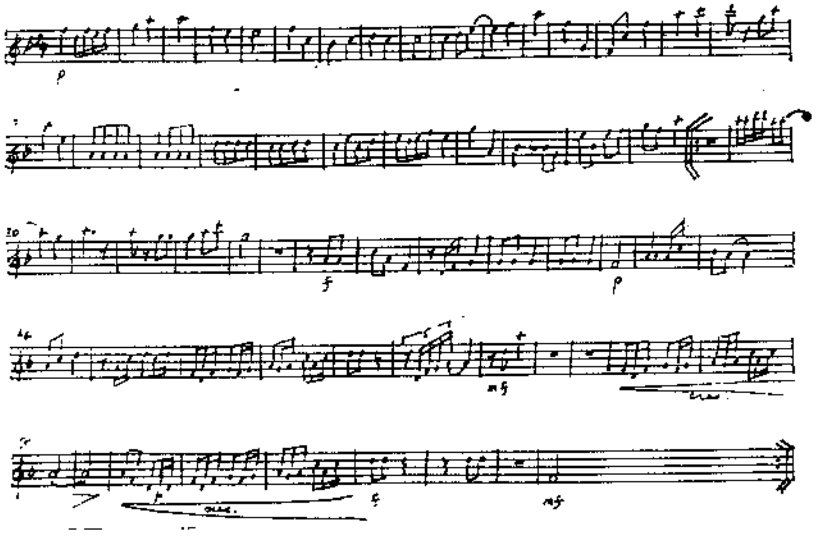

Second Violin Two :

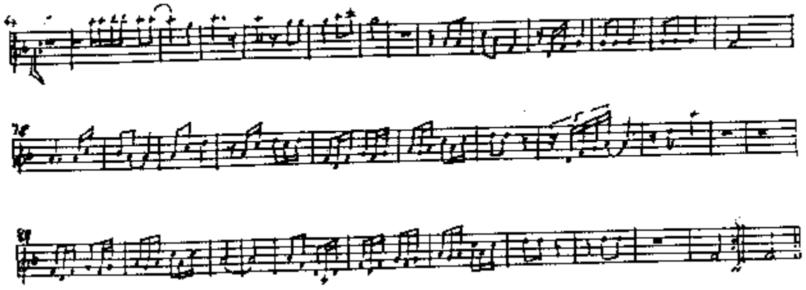

Struggle is a process!

Trumpet In G One :

March Tempo :

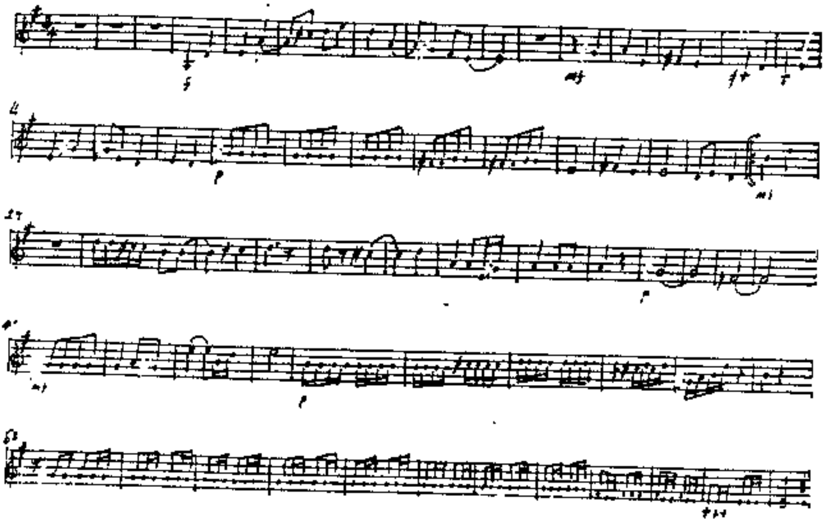

Trumpet In N Two :

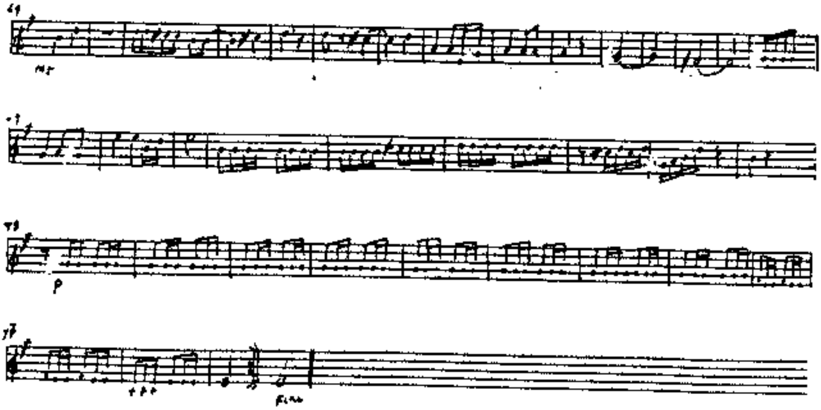

-----------xxxx-----------